

PISMO POLITECHNIKI POZNAŃSKIEJ

- | **WYKŁADY KOSMICZNE**
- | **NAGRODA IV WYDZIAŁU NAUK TECHNICZNYCH PAN**
- | **SPORTOWE PASJE PRZYSZŁYCH INŻYNIERÓW**
- | **II LIGA KOSZYKÓWKI MĘŻCZYZN**

STYPENDIA

FUNDACJI NA RZECZ ROZWOJU POLITECHNIKI POZNAŃSKIEJ

W dniu 8 stycznia 2010 r. w Sali Portretowej Rektoratu odbyło się uroczyste wręczenie certyfikatów dokumentujących przyznanie stypendiów Fundacji na rzecz rozwoju Politechniki Poznańskiej na rok akademicki 2009/2010. Certyfikaty, z rąk Prorektora PP prof. Stefana Trzcielińskiego oraz Wiceprezesa Zarządu Fundacji mgr. Wiesława Jaśkiewicza otrzymało pięcioro studentów PP wytypowanych przez Uczelnię. Fundacja, która bieżącym roku obchodzi Jubileusz 10-lecia działalności, od 6 lat rokrocznie ustanawia fundusz stypendialny dla szczególnie wyróżniających się studentów Politechniki.

STYPENDYŚCI:

Małgorzata Borucka

| Wydział Informatyki i Zarządzania |

Magdalena Musiał

| Wydział Technologii Chemicznej |

Jędrzej Potoniec

| Wydział Informatyki i Zarządzania |

Krzysztof Rudnik

| Wydział Elektryczny |

Mirosław Snuszka

| Wydział Maszyn Roboczych i Transportu |

Foto: Wojciech Jasiecki

W NUMERZE:

Wieści z wydziałów	4-7
Wykłady kosmiczne. Wizyta gen. M. Hermaszewskiego na PP	8-9
IV Krajowa Konferencja Nanotechnologii NANO 2010	10
Podsumowanie I edycji praktyk i staży w ramach programu "Era Inżyniera"	11
Nagrody IV Wydziału Nauk Technicznych PAN	12-15
Konferencja Intercultural Awareness in Business	15
Anna Szeptycka - wspomnienie	16-17
Grant badawczy Urzędu Miasta	18-19
Sportowe pasje przyszłych inżynierów	19-21
II liga koszykówki mężczyzn. Sezon 2009/2010	22-23
Perspektywy zatrudnienia w najbliższym dziesięcioleciu	24-25
Newsletter	26-28
Taize na Politechnice Poznańskiej	29
Media o nas	30

REDAKCJA

Jolanta Szajbe
redaktor naczelna
Skład redakcji:
Iwona Kawiak
Wojciech Jasiecki
Joanna Jaszczyszyn

ADRES REDAKCJI

Politechnika Poznańska,
pl. Marii Skłodowskiej-Curie 5,
pok. 208A, 60-965 Poznań,
tel. 665 3610, faks 665 3699
glos.politechniki@put.poznan.pl

WYDAWCA

Politechnika Poznańska, pl. Marii
Skłodowskiej-Curie 5, 60-965 Poznań

DRUK

Drukarnia ARTPRINT, ul. Wielka 27/29,
61-775 Poznań, NAKŁAD: 1500 egz.

Projekt: hastudio.pl

WSPÓŁPRACOWNICY:

Wydział Architektury: dr inż. arch. Anna Sygulska; **Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska:** dr hab. inż. Janusz Wojtkowiak, prof. nadzw.; **Wydział Budowy Maszyn i Zarządzania:** dr Marek Maik, inż. Tomasz Nazdrowicz; **Wydział Elektryczny:** mgr Ewa Szloser; **Wydział Fizyki Technicznej:** dr Arkadiusz Ptak, mgr Lidia Kruszewska; **Wydział Informatyki i Zarządzania:** mgr inż. Katarzyna Matkowska, Magdalena Miklaszewska; **Wydział Maszyn Roboczych i Transportu:** mgr inż. Katarzyna Wojciechowska; **Wydział Technologii Chemicznej:** mgr Maciej Raciborski; **Studium Języków Obcych:** Urszula Mińska-Marciniak; **Studium Wychowania Fizycznego i Sportu:** mgr Wojciech Weiss; **Era Inżyniera:** mgr Marta Kicińska-Nowak; **Centrum Praktyk i Karier;** **Radio AFERA:** mgr Piotr Graczyk, mgr Bartłomiej Nowak; **Uczelniane Centrum Kultury:** mgr Marzenna Biegała-Howorska; **Przedstawiciele samorządu i innych organizacji studenckich**

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania, redagowania otrzymanych materiałów i zmian tytułów. Teksty przyjmujemy wyłącznie w formie elektronicznej (płyta CD, DVD, pendrive, e-mail).

Opinie zawarte w publikacjach są sprawą autorów i nie muszą odzwierciedlać stanowiska redakcji GP i władz uczelni.

WYDZIAŁ MASZYN ROBOCZYCH I TRANSPORTU

w Niemczech, w Bonn, konferencja EURO. Uczestniczyło w niej 1200 osób, w tym liczne grono naukowców Politechniki Poznańskiej, w szczególności z Instytutu Informatyki. Instytut Maszyn Roboczych i Pojazdów Samochodowych reprezentowali pracownicy Zakładu Logistyki - prof. PP, dr hab. inż. Jacek

Z kolei we wrześniu 2009 roku w Padwie (Włochy) odbyła się konferencja europejskiej transportowej grupy roboczej - XIII Euro Working Group on Transportation (EWGT). W wydarzeniu tym uczestniczył także prof. Jacek Żak, który w trakcie sesji inauguracyjnej (Opening Ceremony) zaprezentował jeden z trzech

AKTYWNOŚĆ ZAKŁADU LOGISTYKI

POLITECHNIKI POZNAŃSKIEJ

W RAMACH STOWARZYSZENIA EURO

Stowarzyszenie Europejskich Środowisk Badań Operacyjnych EURO (Association of European Operational Research Societies) zostało założone na początku lat 70-tych XX wieku. Jego głównym celem było promowanie wspólnych działań i nawiązywanie kontaktów w środowiskach europejskich badaczy operacyjnych. Pierwsza konferencja EURO (European Conference on Operational Research) miała miejsce w Brukseli, 27 stycznia 1975 roku. Wzięło w niej udział ponad 500 uczestników. Od tego czasu zorganizowane zostały łącznie 24 konferencje. Pracownicy naukowcy Zakładu Logistyki, Instytutu Maszyn Roboczych i Pojazdów Samochodowych Politechniki Poznańskiej od wielu lat aktywnie uczestniczą w tych wydarzeniach, a w szczególności w spotkaniach europejskiej transportowej grupy roboczej EWGT. W latach 1999 i 2005 zorganizowali w Poznaniu konferencje EWGT połączone z mini - EURO Conference, oraz Warsztatem Transportowym.

W lipcu 2009 roku odbyła się

Żak i dr inż. Piotr Sawicki. Na konferencji równolegle prowadzonych było 40 sesji, wśród których wiele było dedykowanych tematyce transportowej (m.in. problem kompozycji taboru w systemach transportowych, zagadnienia modelowania matematycznego i symulacji w transporcie, problematyka kongestii w systemach komunikacji miejskiej). Na nich wygłoszone zostały między innymi 4 referaty, wspólnie przygotowane przez pracowników Zakładu Logistyki, tj.:

- The optimization of the fleet composition problem (fcp) in the distribution system,
- The simulation based solution of the fleet composition problem in the fuel distribution network,
- Mathematical and simulation based modeling of the distribution system of goods,
- Design and multiple criteria evaluation of alternative bicycle tracks in the mid-sized metropolitan area.

Prof. Jacek Żak zorganizował ponadto sesję zapraszaną w strumieniu transportowym.

wykładów zapraszanych. Referat plenarny pt. „The methodology of multiple criteria decision making/aiding in transportation” został wygłoszony tuż przy podium Galileusza, w Aula Magna (zdjęcie). Konferencja ta była okazją do spotkania specjalistów w zakresie transportu. Wybrane artykuły zaprezentowane na konferencji, będą opublikowane w specjalnym wydaniu Journal of Advanced Transportation - czasopiśmie cenionego wśród naukowców w dziedzinie transportu, znajdującego się na liście filadelfijskiej, którego wydawcą w ostatnich dniach został John Wiley and Sons, Inc. W ubiegłym roku prof. Jacek Żak pełnił rolę redaktora gościnnego (Guest Editor) dwóch zeszytów specjalnych poświęconych tematyce wielokryterialnej oceny i optymalizacji systemów transportowych (Multiple Criteria Evaluation and Optimization of Transportation Systems, Vol. 43, Nr 2 i Nr 4). W tym roku jest również, wspólnie z prof. Maurizio Bielli, prof. Mauro Dell’Orco (Włochy) oraz prof. Michael’em Smith’em (Wielka Brytania), redaktorem kolejnego zeszytu specjalnego „Advances in Transportation Planning, Modeling and

Analysis. The State of the Art in the European Transportation Research”.

Konferencja EWGT stała się także istotnym wydarzeniem dla Zakładu Logistyki Politechniki Poznańskiej, któremu prof. Maurizio Bielli, koordynator europejskiej transportowej

grupy roboczej, powierzył organizację edycji konferencji w 2011 roku. Obecnie trwają prace związane z przygotowaniem do tego wydarzenia. Niemniej już dzisiaj serdecznie Państwa zapraszamy do udziału w konferencji. Szczegóły będzie można niebawem poznać na stronie

www.ewgt2011.put.poznan.pl

mgr inż. Hanna Sawicka
Politechnika Poznańska,
Wydział Maszyn Roboczych
i Transportu, Zakład Logistyki
hanna.sawicka@put.poznan.pl

W dniu 17 listopada 2009 roku miał miejsce wernisaż wystawy twórczości znakomitego poznańskiego architekta mgra inż. arch. Klemensa Mikuły, projektanta niezwykle cenionego w środowisku architektonicznym. Wystawa towarzyszyła wręczeniu architektowi Nagrody Honorowej Oddziału Poznańskiego Stowarzyszenia Architektów Polskich za rok 2008, przyznanej za całokształt twórczości. Jest to już piąta wystawa dokumentująca działalność wybitnego architekta środowiska

SPOTKANIE Z KREATOREM ARCHITEKTURY I KRAJOBRAZU RELACJA Z WYSTAWY TWÓRCZOŚCI ARCHITEKTA KLEMENSA MIKUŁY

poznańskiego, przygotowana przez studenckie Koło Naukowe Historii Architektury i Urbanistyki we współpracy z SARP, a trzecia w dorobku obecnego składu koła¹. Wydarzenie zyskało szczególną oprawę oraz szeroką publiczność, ponieważ stanowiło jeden z punktów zebrania sprawozdawczo-wyborczego OP SARP, na którym wybierano nowego prezesa Oddziału oraz jego zarząd.

Klemens Maria Mikuła, urodzony 6 lipca 1931 roku w Poznaniu, w 1957 roku uzyskał dyplom inżyniera na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Poznań-

skiej. W tym samym roku rozpoczął studia w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Poznaniu, a w 1971 otrzymał tytuł magistra inżyniera architekta na Wydziale Architektury Politechniki Wrocławskiej. Dziesięć lat później uzyskał status twórcy, nadawany przez Ministra Kultury wybitnym architektom.

Laureat jest szczególnie znany z projektów zespołów i obiektów sportowych oraz rekreacyjnych. Najwybitniejszym obiektem-wizytówką projektanta, jest zespół rekreacyjno-sportowy „Malta” nad Jeziorem Maltańskim w Poznaniu. Nowatorski program tego, projektowanego z rozmachem i fantazją, kompleksu jest dziełem architekta, a zarazem trzykrotnego mistrza Polski w wioślarstwie. To idealne połączenie architektury, krajobrazu i historii, miejsce zaprojektowane ze szczególnym szacunkiem dla naturalnego środowiska. Projektant uwypuklił najważniejsze elementy krajobrazu „Malty”: wodę, zielen, niebo uzupełniając je sugestywną architekturą. Odlane w betonie wieże sędziowskie

¹ Dotychczas opracowano wystawy zespołu autorskiego: Witold Milewski - Zygmunt Skupniewicz - Lech Sternal (2005); Henryka Marcinkowskiego (2006), Jerzego Liśniewicza (2007), prof. Aleksandra Grygorowicza (2008) oraz Władysława Czarneckiego i Pracowni Urbanistycznej Miasta Poznania (w Muzeum Narodowym, 2008)

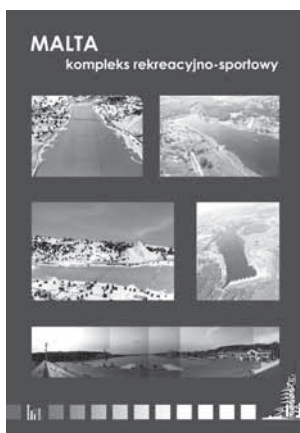
do złudzenia przypominają malowniczy widok białych żagli nad taflą wody. Malta jest jednym z ulubionych miejsc rekreacyjno-wypoczynkowych Poznaniaków. Akceptacja obiektu przez mieszkańców jest chyba najlepszą nagrodą dla architekta. „Malta” to także miejsce wielu ważnych wydarzeń sportowych i kulturalnych. Tu odbyły się m. in. Mistrzostwa Świata w Wioślarstwie, czy Międzynarodowy Festiwal Teatralny MALTA i liczne koncerty, które na stałe wpisały się w kalendarz kulturalny miasta. Tor regatowy „Malta” jest uważany za jeden z najpiękniejszych tego typu obiektów na świecie. Uznanie środowiska sportowego potwierdza nadany K. Mikule w 1992 roku „Złoty Wawrzyn” – nagroda Polskiego Komitetu Olimpijskiego, od 1969 roku przyznawana co 4 lata za wybitne osiągnięcia artystyczne w różnych dziedzinach twórczości (dotychczas w dziedzinie architektury Złotym Wawrzynem wyróżniono zaledwie 5 architektów lub zespołów autorskich).

Architekt Klemens Miśka jest także autorem wielu zespołów i obiektów przemysłowych m.in. ośrodka transportowego Poznańskich Zakładów Metalurgicznych „Pomet” w Poznaniu i Fabryki Lin i Drutu „Drumet” we Wrocławiu. Wśród dorobku architekta nie zabrakło obiektów mieszkaniowych i użyteczności publicznej.

Wymienione projekty to tylko niewielka część dokonanych twórczych Laureata. Szerszy zakres zaprezentowano na przygotowanej wystawie. Niemal wszystkie zaprezentowane materiały to unikatowe, nie publikowane nigdy dotąd fotografie, rysunki i plany pochodzące z prywatnych zbiorów Klemensa Miśki. Czytelna prezentacja dokumentacji pozwala zwiedzającym na zapoznanie się z twórczością architekta.

Udało się także wyeksponować szereg nagród, medali i odznaczeń, którymi został uhonorowany Laureat. Wśród nich znalazły się m.in. Złoty Wawrzyn Olimpijski, Nagroda Prezydenta Miasta Poznania im. Jana Baptysty Quadro, także za projekt „Malty”, tytuł Zasłużony dla Miasta Poznania i inne. Klemens Miśka, oprócz architektury, zajmuje się także działalnością społeczną i samorządową, skupiając się na problematyce kształtowania przestrzeni Poznania oraz ochrony środowiska i sportu.

Wręczenie Nagrody poprzedziła laudacja wygłoszona przez przedstawicielkę zarządu OP SARP dr inż. arch. Grażynę Kodym-Kozaczko, która przedstawiła sylwetkę Laureata. Nagrodę wręczył nowo wybrany prezes Oddziału Poznańskiego SARP Eugeniusz Skrzypczak, kilka słów wygłosił także jego poprzednik Andrzej Kurzawski. Gratulacje i wspomnienia kolegów architektów Klemensa Miśki, okraszone zostały zabawnymi anegdotami, kontynuowanymi w kularowej dyskusji przy lampce wina.

Organizatorem wystawy było Koło Naukowe Historii Architektury i Urbanistyki działające w Zakładzie Historii Architektury i Urbanistyki WA PP, którego opiekunem jest dr inż. arch. Grażyna Kodym-Kozaczko. Koło współtworzą studenci: Michał Bartkowiak, Monika Grygiel, Karina Klińska, Katarzyna Kryszak, Adam Nogaj, Dominika Szewczyk i Aleksandra Wiśniowska. Realizacja wystawy była możliwa dzięki hojnemu wsparciu sponsora: Prorektora d.s. kształcenia Politechniki Poznańskiej prof. nadzw. PP dr hab. inż. Stefana Trzcielińskiego. Przy okazji wydano okoliczno-

ściowy katalog zaprojektowany przez dawne członkinie koła: arch. Katarzynę Kozub-Paterczyk i arch. Joannę Paradowską. Powstał także interesujący wywiad z Laureatem „O Architekturze pytań dziesięć”, który przeprowadził Michał Bartkowiak. Praca w Kole Naukowym to nie tylko możliwość poznawania dorobku polskiej architektury i niezwykła przygoda, ale także działalność naukowa. Polega ona na dokumentacji dorobku projektowego, gromadzeniu, opracowywaniu i digitalizacji nie publikowanych wcześniej materiałów archiwalnych, które posłużą do dalszych studiów nad współczesną architekturą, prowadzonych w Zakładzie Historii Architektury i Urbanistyki. Efektem wcześniejszych wystaw są liczne artykuły członków koła opublikowane w czasopiśmie naukowych i popularnych.

Wystawa odniosła niemały sukces, gromadząc znanych i cenionych architektów, przedstawicieli środowiska naukowego i artystycznego. Współpraca studentów i doświadczonego architekta to pewien fenomen i doskonała okazja do czerpania z doświadczeń i ogromnej wiedzy cenionego Twórcy. Wspólne przygotowania dały niepowtarzalną możliwość poznania nie tylko dorobku i warsztatu pracy architekta, ale także interesującego człowieka.

Wystawę można oglądać do końca stycznia 2010 w siedzibie Poznańskiego Oddziału SARP (Stary Rynek 56, Poznań).

Karina Klińska i Dominika Szewczyk

Spis ilustracji:

1. Architekt Klemens Miśka – Laureat Nagrody Honorowej OP SARP w towarzystwie prezesa dra inż. arch. E. Skrzypczaka oraz dr inż. arch. G. Kodym-Kozaczko, opiekunki koła historycznego. Fot. archiwum KHAiU.

2. Jedna z plansz wystawy twórczości K. Miśki – poświęcona projektowi toru regatowego „Malta”. Fot. archiwum KHAiU.

MIKOŁAJ W WAPNIE 2009

Jak co roku pracownicy i studenci Wydziału Architektury PP przejęli obowiązki Świętego Mikołaja. Z inicjatywy Pani Prodziekan WA dr inż. arch. Hanny Michalak po raz piąty(!) zorganizowaliśmy zbiórkę darów dla najuboższych dzieci w miejscowości Wapno. Hojność ofiarodawców przekroczyła nasze oczekiwania. Firma Bel Invest przekazała najmłodszym słodycze i soki, a zabawki, książki, gry, artykuły papieżnicze oraz słodkości zebrane przez naszych studentów i pracowników, wypełniły kilkanaście kartonów.

Grupa „elfów” przez dwa dni w pocie czoła pakowała i wiązała kokardy na prezentach, by 4 grudnia 2009 przetransportować je busem do Wapna oraz do przykościelnego przedszkola w Borówcu.

Dwoje „Mikołajów” (między nami: studenci II roku WA - Pani Katarzyna Gędoś i Pan Dariusz Hałas) rozdało podarunki przedszkolakom w Wapnie, a także podopiecznym Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej oraz Stowarzyszenia Rehabilitacja, które prowadzi w Wapnie Warsztat Terapii Zajęciowej.

W zamian otrzymaliśmy przepiękne dyplomy z podziękowaniami oraz drobne upominki, ale największą nagrodą jest zawsze sama RADOŚĆ DAWANIA, wyraz zaskoczenia i iskierki radości w oczach dzieci oraz wzruszenie ich opiekunów.

Tym wszystkim, którzy wsparli naszą akcję z całego serca dziękujemy w imieniu organizatorów i obdarowanych dzieci.

Wspólnymi siłami uczyniliśmy ten dzień szczęśliwszym

Pracownicy WA PP

"WYKŁADY KOSMICZNE"

GENERAŁA MIROSŁAWA HERMASZEWSKIEGO I PROF. PIOTRA WOLAŃSKIEGO NA POLITECHNICIE POZNAŃSKIEJ

W dniu 18 grudnia 2009 r. w auli Centrum Wykładowego Politechniki Poznańskiej odbyły się wykłady otwarte panów: gen. bryg. Mirosława Hermaszewskiego pil. kosmonauty pt.: „Kosmos – marzenia a rzeczywistość” oraz prof. dra hab. inż. Piotra Wolańskiego pt.: „Przyszłościowe napędy lotnicze i kosmiczne”. Wykłady zorganizował Wydział Maszyn Roboczych i Transportu Politechniki Poznańskiej oraz Urząd Miasta Poznania w ramach programu „Akademicki Poznań”. Obaj Panowie przyjechali do

Poznania z wykładami na specjalne zaproszenie Władz Wydziału i prof. Jerzego Merkisza, opiekuna nowo otwartej specjalności Transport Lotniczy.

Zaproszeni goście to wyjątkowe postacie. Generał Mirosław Hermaszewski jest jedynym polskim kosmonautą – na przełomie czerwca i lipca 1978 r. odbył ośmiodniowy lot kosmiczny. Jest byłym dowódcą Polskich Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej, członkiem Komitetu Badań Kosmicznych i Satelitarnych Polskiej Akademii Nauk

oraz członkiem założycielem Międzynarodowego Stowarzyszenia Uczestników Lotów Kosmicznych (ASE). Drugi gość – Piotr Wolański jest profesorem na Wydziale Mechanicznym Energetyki i Lotnictwa Politechniki Warszawskiej i profesorem w Instytucie Lotnictwa w Warszawie. Jest wieloletnim członkiem zespołów specjalistycznych dziedzin naukowych w Komitecie Badań Naukowych oraz przewodniczącym Komitetu Badań Kosmicznych i Satelitarnych przy Prezydium Polskiej Akademii Nauk. W latach 1999–2005 był członkiem

Zespołu Konsultacyjno-Koordynującego ds. przestrzeni kosmicznej przy Prezesie Rady Ministrów RP.

Wykłady zgromadziły rzeszę słuchaczy zarówno studentów, jak i kadrę naukowo-dydaktyczną, licealistów, a także osoby związane oraz interesujące się lotnictwem. Najwyższe władze uczelni były reprezentowane przez dr hab. inż. Aleksandrę Rakowską prof. nadzw., Prorektora ds. nauki.

Trwający prawie dwie godziny wykład generała Hermaszewskiego

wanej z przestrzeni kosmicznej. Po wykładzie słuchacze nagrodzili generała gromkimi oklaskami oraz długą owacją na stojąco.

Wykład prof. Wolańskiego również cieszył się dużym zainteresowaniem, szczególnie dużej grupy studenckiej, gdyż był bardziej naukowy i specjalistyczny. Dotyczył napędów statków powietrznych z uwzględnieniem napędów statków kosmicznych. Prof. Wolański zaprezentował także podczas swojego wykładu kierunki dalszego rozwoju napędów lotniczych, z którymi

gości na spotkanie w dziekanacie z władzami i pracownikami naukowymi Wydziału Maszyn Roboczych i Transportu. W trakcie spotkania wymieniono, między innymi, poglądy na temat systemu kształcenia na kierunkach lotniczych w Politechnice Warszawskiej, gdzie kształcenie lotnicze ma wieloletnią tradycję.

Wizyta obu Panów zaowocowała nawiązaniem dłuższej współpracy zarówno z prof. Wolańskim jak i gen. Hermaszewskim, którzy ponownie przyjadą z cyklem wykładów.

POLITECHNIKA POZNAŃSKA
WYDZIAŁ MASZYN ROBOCZYCH I TRANSPORTU

Urząd Miasta Poznania

Zapraszają na wykłady

**Gen. bryg.
Miroslawa HERMASZEWSKIEGO pil. kosmonauty**

27 czerwca 1978 r. wystartował do lotu w kosmos, który trwał 8 dni
Był zastępcą dowódcy Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej,
Członek Komitetu Badań Kosmicznych i Satelitarnych PAN,
Członek Zarządu Międzynarodowego Stowarzyszenia Uczestników Lotów Kosmicznych (ASE).

Prof. dr hab. inż. Piotra WOLAŃSKIEGO

Profesor Wydziału Mechanicznego Energetyki i Lotnictwa, Politechniki Warszawskiej
Wieloletni członek zespołów specjalistycznych do spraw lotniczych w Komitecie Badań Kosmicznych i Satelitarnych przy Prezydium Polskiej Akademii Nauk,
Przewodniczący Komitetu Badań Kosmicznych i Satelitarnych przy Prezydium Polskiej Akademii Nauk,
Członek Zespołu Konsultacyjno-Koordynującego ds. Spraw Przestrzeni Kosmicznej przy Prezisie Rady Ministrów RP w latach 1999-2005.

**Wykład pt.:
KOSMOS - MARZENIE A RZECZYWISTOŚĆ**

**Wykład pt.:
PRZYSZŁOŚCIOWE NAPĘDY LOTNICZE I KOSMICZNE**

Wykłady odbędą się 18 grudnia 2009 r. o godzinie 11.00

**Aula Magna w Centrum Wykładowo-Konferencyjnym PP,
ul. Piotrowo 2**

Wizyta wykładowców jest współfinansowana przez Miasto w ramach Programu "Akademicki Poznań" POZNAN

wzbudził duże zainteresowanie. Był on swego rodzaju opowieścią o życiu młodego człowieka zafascynowanego lotnictwem, któremu dane było skonfrontować marzenia o lataniu z rzeczywistością latania nawet w przestrzeni kosmicznej. Wykład obfitował w wiele osobistych doznań kosmonauty, który jak sam mówił został natchniony niezwykłym pięknem naszej planety, obserwo-

utożsamia własną działalność naukową i zainteresowania badawcze.

Wykłady kończyła ciekawa, otwarta dyskusja, w której każdy mógł zabrać głos. Po dyskusji do zaproszonych gości ustawiła się kolejka słuchaczy po autografy.

Po wykładach zrobiono jeszcze pamiątkowe zdjęcie i zaproszono

Prof. Wolański będzie gościł już w styczniu i poprowadzi wykłady z silników lotniczych na specjalności Transport Lotniczy, a gen. Hermaszewski przyjedzie w marcu i będzie, między innymi, promował swoją ostatnią książkę.

dr inż. Jarosław Markowski
Fot. M. Babiak

IV KRAJOWA KONFERENCJA NANOTECHNOLOGII NANO 2010

W Poznaniu, w dniach od 28 czerwca do 2 lipca 2010 roku, odbędzie IV Krajowa Konferencja Nanotechnologii - NANO 2010 pod patronatem honorowym J.M. Rektora Politechniki Poznańskiej prof. dra hab. inż. Adama Hamrola. Organizatorami konferencji są: Wydział Fizyki Technicznej Politechniki Poznańskiej, Instytut Fizyki Molekularnej Polskiej Akademii Nauk oraz Wydział Fizyki Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Funkcje współprzewodniczących IV KKN pełnią profesorowie R. Czajka (PP), F. Stobiecki (IFM PAN) i S. Jurga (UAM). Organizatorami wspierającymi są polskie towarzystwa naukowe: Polskie Towarzystwo Fizyczne, Polskie Towarzystwo Próżniowe, Polskie Towarzystwo Chemiczne, a patronat medialny objęły organizacje: Nanonet.pl, Molnet.eu oraz Nanopaprika.eu.

wych. Oficjalnym językiem konferencji będzie język polski, za wyjątkiem referatów zaproszonych gości z zagranicy, które będą wygłaszane w języku angielskim.

Tematyka obejmie następujące zagadnienia:

- nanomateriały, nanoelektronika
- nanostruktury
- nanofotonika
- nanobiotechnologia
- nanomedycyna
- nanourządzenia, nanoroboty
- przemysłowe zastosowania nanotechnologii
- inżynieria molekularna
- nanomechanika i nanotrybologia
- charakteryzacja i manipulacja w skali nano
- terminologia i standaryzacja
- etyczne, społeczne i środowiskowe konsekwencje nanonauki i nanotechnologii
- nanotechnologia w edukacji - moderator sesji prof. Ryszard Naskręcki, UAM.

Nadrzędnym celem konferencji jest stworzenie szerokiej krajowej platformy dla prezentacji wyników i wymiany doświadczeń oraz konsolidacja polskiego środowiska naukowego związanego z nanonauką i nanotechnologią w bardzo szerokim znaczeniu obu pojęć. IV Krajowa Konferencja Nanotechnologii nie ma ambicji zastąpienia wielu tematycznie różnorodnych, międzynarodowych konferencji typu NANO organizowanych w Polsce, jak i poza jej granicami lecz pomyślana jest raczej jako interdyscyplinarne forum naukowo-techniczne, na którym spotkają się przedstawiciele różnych specjalności, o różnym doświadczeniu i zainteresowaniach.

Konferencja NANO 2010 będzie przeglądem bieżących prac prowadzonych w krajowych ośrodkach

badawczych, związanych z nauką i technologiami w skali nano. Przegląd dotyczyć będzie głównie metod wytwarzania i charakteryzacji nanomateriałów, ich zastosowań oraz modelowania różnorodnych procesów nanotechnologicznych.

Program konferencji będzie obejmował sesje plenarne, w ramach których zostaną wygłoszone referaty zaproszonych wykładowców oraz 3-4 równoległe sesje tematyczne.

Gośćmi specjalnymi IV KKN będą laureaci Nagrody FNP za rok 2009, profesorowie - J. Barnaś, B. Marciniak i A. Koliński, przewodniczący poprzedniej III KKN - prof. M. Bugajski oraz z zagranicy profesorowie R. Wiesendanger (Hamburg) i D. Hommel (Bremia).

Duża część zgłoszonych prac będzie prezentowana na sesjach plakato-

Uczestnicy konferencji będą mieli możliwość publikacji swoich artykułów w regularnym numerze Central European Journal of Physics (czasopismo znajduje się na tzw. liście filadelfijskiej), poświęconym nanonauce i nanotechnologii. Manuskrypty w języku angielskim powinny zostać wysłane do końca lipca 2010 r. bezpośrednio w systemie edytorskim CEJP na adres <http://cejp.edmgr.com>, gdzie została przewidziana specjalna ścieżka redakcyjna dla „Nanoscience and nanotechnology issue”. Wszystkie artykuły zostaną poddane standardowej procedurze peer-review.

Zapraszamy do odwiedzenia strony internetowej konferencji: www.nano2010.put.poznan.pl

dr hab. inż. Ryszard Czajka,
dr Arkadiusz Ptak

PODSUMOWANIE

PIERWSZEJ EDYCJI PRAKTYK I STAŻY W RAMACH PROJEKTU „ERA INŻYNIERA”

Politechnika Poznańska, wychodząc naprzeciw wymaganiom i potrzebom rynku, oferuje studentom trzy-miesięczne praktyki i płatne staże. 4 grudnia 2009 r. odbyło się spotkanie podsumowujące pierwszą edycję praktyk i staży studenckich organizowanych w ramach projektu „Era inżyniera”, współfinansowanego z Europejskiego Funduszu Społecznego.

Na spotkanie zaproszeni zostali przedstawiciele władz Politechniki Poznańskiej, pracodawcy, studenci oraz opiekunowie zaangażowani w projekt. Celem spotkania było podsumowanie dotychczasowej współpracy, wręczenie podziękowań i certyfikatów oraz podkreślenie wagi praktycznych elementów nauczania w procesie dydaktycznym.

W roku akademickim 2009/2010 ponad 100 studentów zdobywało praktyczne doświadczenie w środowisku biznesu. „Trzy miesiące to minimalny czas odbywania praktyk lub staży, tylko kilkumiesięczne zajęcia są efektywne i korzystne dla studenta i pracodawcy. Zadaniem

uczelni jest praktyczne przygotowanie studentów, a jest to niemożliwe bez współpracy z firmami” – powiedział prof. dr hab. inż. Tomasz Łodygowski, pełnomocnik Rektora PPS. Opinię tą potwierdzają sami studenci – „trzy miesiące to wystarczający czas by poznać firmę i wykazać się - nie chwając się, wdrażanie systemu magazynowego to w dużej części jest mój udział”. Wiele osób po zakończeniu programu otrzymało propozycję pracy lub dalszej współpracy.

W projekt zaangażowanych było 30 firm. „W dobie kryzysu gospodarczego takie projekty są nieocenionym wsparciem dla firm i instytucji, gdyż obie strony, zarówno pracodawcy jak i praktykanci czerpią profity z realizacji wspólnych zadań. W ślad za sukcesem I edycji staży i praktyk czekamy na kolejnych stażystów, którzy ze swymi innowacyjnymi pomysłami oraz zaangażowaniem nie tylko wspomagają Inspektorat kadrowo, ale także wnoszą powiew świeżości do urzędu” - podkreślił Paweł Łukaszewicz, Dyrektor Powiatowego Inspektoratu Nadzoru

Budowlanego dla Miasta Poznania. Pozostali pracodawcy także deklarują współpracę przy kolejnych edycjach Programu.

W roku akademickim 2010/2011 studenci Politechniki będą mieli kolejną szansę by wzbogacić swoje CV. „Warto spotykać nowych, bardziej doświadczonych ludzi, od których można pozyskać niezbędne informacje do pracy zawodowej i nie tylko. Jestem bardzo zadowolona, że wzięłam udział w tym projekcie, ponieważ na dzisiejszym rynku ciężko znaleźć płatny staż. Polecam każdej osobie, żeby wzięła w nim udział.

Wszystkich zainteresowanych praktykami i stażami organizowanymi w ramach projektu „Era inżyniera” zapraszamy na stronę internetową www.ei.put.poznan.pl.

Marta Kicińska - Nowak

Na zdjęciu: dr inż. hab. Teofil Jesionowski (piąty z lewej) i dr inż. hab. Paweł T. Wojciechowski (trzeci z prawej) podczas wręczenia nagród.

NAGRODY

IV WYDZIAŁU NAUK TECHNICZNYCH PAN

27 listopada 2009 r. przewodniczący Wydziału IV Nauk Technicznych PAN prof. dr hab. Władysław Włosiński wręczył nagrody siedmiu naukowcom, których prace zostały zgłoszone do tegorocznej edycji konkursu. Wśród grona nagrodzonych znaleźli się przedstawiciele Politechniki Poznańskiej: dr hab. inż. Teofil Jesionowski oraz dr hab. inż. Paweł T. Wojciechowski.

Dr hab. inż. Paweł T. Wojciechowski, Instytut Informatyki, Wydział Informatyki i Zarządzania PP. za rozprawę habilitacyjną „Language Design for Automaticity, Declarative Synchronization, and Dynamic Update in Communicating Systems” otrzymał Nagrodę IV Wydziału Nauk Technicznych PAN.

Od 1993 r. zawodowo związany

z Politechniką Poznańską, prowadzi zajęcia z przedmiotu „Systemy typów dla języków programowania”. Zajmuje się systemami informatycznymi, semantyką języków programowania, systemami typów, teorią współbieżności oraz systemami rozproszonymi. Jego badania dotyczyły fundamentalnych podstaw, a także praktycznych aspektów systemów współbieżnych, rozproszonych oraz mobilnych. Celem badań jest opracowanie języków programowania nowej generacji oraz narzędzi weryfikacji poprawności programów, które mogłyby usprawnić implementacje powyższych systemów z gwarancjami bezpieczeństwa i niezawodności. Zajmował się również językiem operacji atomowych i deklaratywnej synchronizacji, obiektowym językiem dynamicznych wiązań oraz narzędziami do budowy protokołów

modularnych z możliwością dynamicznej zmiany protokołów (SA-MOA). Zaprojektował i zaimplementował język Nomadic Pict, który jest silnie typowany – kompilator przeprowadza statyczną weryfikację zgodności typów w programach, co pozwala na wykrycie błędnego zastosowania konstrukcji języka. W celu weryfikacji programów rozproszonych zawierających konstrukcję Nomadic Pict dr hab. inż. Wojciechowski rozszerzył definicję statycznego systemu typów zapożyczoną z języka Pict oraz zastosował odpowiednie mechanizmy statycznej weryfikacji typów jako warstwę kompilatora Nomadic Pict. Cechą wyróżniającą projekt Nomadic Pict było to, że definicja opracowanego języka jest w pełni formalna. W tym celu dr hab. inż. Wojciechowski zdefiniował rachunek procesów Nomadic π , który jest rozszerzeniem rachunku π o abstrakcję programowania rozproszonego i konstrukcję do tworzenia, migracji i komunikacji mobilnych agentów. Semantyka operacyjna rachunku Nomadic π pozwoliła na precyzyjną specyfikę wszystkich konstrukcji języka i algorytmów infrastruktury komunikacyjnej, zakodowanych w Nomadic Pict oraz umożliwia formalne dowodzenie ich poprawności. Typowany rachunek Nomadic π wraz z jego rozszerzeniami o metody wnioskowania został użyty przez niego do formalnego udowodnienia, że przykładowe, zaprojektowane przez dra algorytmy infrastruktury komunikacyjnej są faktycznie prawidłowe (algorytmy te stanowią część dystrybucji Nomadic Pict).

Zanim zaprojektował własny model i framework do takiej kompozycji, opisał formalnie semantykę konstrukcji w trzech istniejących frameworkach protokołowych (Cactus, X-kernel, Appia). W ramach realizowanego przez niego projektu

Crystall, zaprojektowano rygorystyczne specyfikacje protokołów dynamicznej konstrukcji grupowej oraz przeprowadzono dowody poprawności wybranych protokołów. Zaprojektowano i wdrożono nowy, w pełni modularny system komunikacji grupowej Fortika, przeznaczony do budowy odpornych na awarie serwerów aplikacji rozproszonych. W Fortika zastosowano nowe modułarne protokoły komunikacji grupowej. Pozwala ona na budowę aplikacji ze wsparciem zarówno modeli awarii typu crash – stop (stosowanych dotychczas w innych systemach komunikacji grupowej) jak i crash – recovery, tj. z odtwarzaniem stanu serwera, który uległ awarii. W projekcie Crystall dr hab. inż. Wojciechowski zaproponował zbudowanie frameworku protokołowego, który pozwalałby na budowę systemów rozproszonych, w których protokoły mogą być zmieniane dynamicznie, tj. w trakcie działania systemu. Wynikiem prac w tym kierunku jest framework SAMOA, który oferuje abstrakcję programistyczne i biblioteki, które pozwalają na budowę protokołów sieciowych w sposób modularny, z możliwością dynamicznej zamiany protokołów w sposób całkowicie transparentny dla usług korzystających z tych protokołów. SAMOA została użyta do implementacji AGC – adoptowalnego systemu komunikacji grupowej, opartego na protokołach z Fortika, przystosowanych do modelu kompozycji i interakcji istniejącego w SAMOA.

W nagrodzonej rozprawie habilitacyjnej „Language Design for Atomically, Declarative Synchronization, and Dynamic Update in Communicating Systems” zajął się problemami takimi jak: atomowe przetwarzanie współbieżnych operacji protokołów, deklaratywna synchronizacja oraz dynamiczna aktualizacja oprogramowania. W tej rozprawie zaprojektowano nowe konstrukcje językowe i algorytmy uzyskiwania atomowości, de-

klaratywnej synchronizacji oraz dynamicznej aktualizacji protokołów w systemach komunikacyjnych. Mogą one służyć do budowy systemów komunikacyjnych z modularnych protokołów, które można zastępować dynamicznie. Komunikacja umożliwia użyteczne aplikacje, ale jednocześnie sprawia, że implementacja atomowości, synchronizacji i dynamicznej aktualizacji nie jest łatwa. Aby ułatwić programowanie oraz móc zagwarantować niezawodność, nowe abstrakcje programistyczne są potrzebne. W rozprawie zaprojektowano rachunek (ang. calculus) zadań atomowych, tj. transakcji atomowych bez odtwarzania stanu, mogących mieć efekty wejścia/wyjścia oraz opisano nowe algorytmy przeznaczone do sterowania współbieżnością w zadaniach atomowych. Rachunek ten wyposażony jest w system typów do statycznej weryfikacji danych wymaganych przez te algorytmy. System typów gwarantuje, że proponowane w rachunku konstrukcje programistyczne są używane w sposób prawidłowy. Następnie opisano dwa różne podejścia do synchronizacji deklaratywnej: (1) rachunek kombinatorów współbieżności z opartą na typach weryfikacją spełnialności kombinatorów (co daje gwarancję ich poprawnego zastosowania) oraz (2) język ograniczeń (ang. constraint language) dla modelu synchronizacji opartego na rolach. Opisano także model dynamicznej aktualizacji protokołów oraz podano dwa przykładowe algorytmy przełączania protokołów, mające określone pożądane własności. Wreszcie zaprojektowano, oparty na klasach, obiektowy rachunek wiązań dynamicznych. Rachunek posłużył do pokazania zastosowań mechanizmów synchronizacji opisanych w tej książce (tj. zadań atomowych i kombinatorów współbieżności) przy dynamicznym wiązaniu obiektów. W dodatku zamieszczono formalne dowody poprawności szeregu twierdzeń wykazujących trafność (poprawność) systemu typów (ang. type soundness) dla ra-

chunku zadań atomowych, w tym dowód dynamicznej poprawności przykładowego algorytmu sterowania współbieżnością.

Dorobek naukowy dra hab. inż. P.T. Wojciechowskiego stanowi 38 publikacji: 2 rozprawy, 2 rozdziały w książkach, 18 artykułów opublikowanych w materiałach recenzowanych konferencji międzynarodowych, artykuł w czasopiśmie, 9 raportów naukowych oraz 3 inne. Spośród tych publikacji 10 zostało opublikowanych w materiałach naukowych z listy filadelfijskiego Instytutu Informacji Naukowej.

Dr hab. inż. Teofil Jesionowski, Wydział Technologii Chemicznej, otrzymał nagrodę w kategorii Technologia Chemiczna za cykl prac „Tlenkowe układy hybrydowe – technologie otrzymywania, właściwości i zastosowania”. Badania nad nową generacją tlenkowych układów hybrydowych mają olbrzymie znaczenie dla rozwoju nauki, w szczególności technologii chemicznej, inżynierii materiałowej i szeroko rozumianej ochrony środowiska. W ten niezwykle istotny obszar badań naukowych i technicznych wpisują się zagadnienia związane z syntezą funkcjonalizowanych substancji krzemionkowych, krzemianowych i międzytlenkowych, ich charakterystyką fizykochemiczną oraz zastosowaniem. Opublikowany cykl prac (m.in. w Dyes and Pigments, Journal of Power Sources, Journal of Materials Science, Environmental Science and Technology, Journal of Materials Processing Technology, Advanced Powder Technology czy Colloid and Polymer Science) dotyczy otrzymywania sferycznych, monodispersyjnych krzemionek i kompozytów tlenkowych w skali laboratoryjnej i wielkolaboratoryjnej metodą precypitacji, oceny ich właściwości fizykochemicznych i użytkowych. Ponadto przeprowadzono liczne badania eksperymentalne nad układami hybrydowymi (np. międzytlenkowymi), które stanowią naj-

nowsze materiały o zdefiniowanym kształcie cząstek o rozmiarach nano- lub submikronowych. Istotny element zrealizowanych badań obejmuje wytwarzanie kompozytów pigmentowych na drodze adsorpcji barwników organicznych (modelowych roztworów lub ścieków pochodzących z przemysłu tekstylnego) na niemodyfikowanych i modyfikowanych nośnikach nieorganicznych. Utylitarny aspekt badań dotyczy zastosowania wytworzonych substancji proszkowych jako napelnaczy i pigmentów w formowaniu nowoczesnych polimerowych materiałów kompozytowych w oparciu o poliolefiny i poliestry termoplastyczne o specyficznych właściwościach fizykochemicznych i mechanicznych oraz w preparatyce stałych elektrolitów żelowych na bazie PVdP/HFP, a także ich testowania w otrzymywaniu tekstylnych materiałów barierowych chroniących przed szkodliwym działaniem promieniowania UV.

Dr hab. inż. Teofil Jesionowski, prof. nadzw. Politechniki Poznańskiej, studiował na Wydziale Technologii Chemicznej Politechniki Poznańskiej, który ukończył w roku 1995, uzyskując tytuł zawodowy magistra inżyniera o specjalności technologia chemiczna organiczna. W tym samym roku podjął pracę w grupie badawczej prof. dr hab. Andrzeja Kryszałkiewicza, w Zakładzie Technologii Chemicznej Instytutu Technologii i Inżynierii Chemicznej Wydziału Technologii Chemicznej Politechniki Poznańskiej, na stanowisku asystenta na rok, a następnie asystenta. W 1999 r. uzyskał stopień doktora nauk chemicznych w zakresie technologii chemicznej. W tym samym roku został mianowany na stanowisko adiunkta. 10 czerwca 2008 roku decyzją Rady Wydziału Technologii Chemicznej PP uzyskał stopień doktora habilitowanego na podstawie rozprawy „Monodispersyjne sferyczne krzemionki otrzymywanie, właściwości fizykochemiczne i zastosowanie”, która jedynym

została wyróżniona. Od 1 grudnia 2009 roku jest zatrudniony na stanowisku prof. nadzw. Politechniki Poznańskiej.

Obecne zainteresowania naukowe i techniczne dr hab. inż. Teofila Jesionowskiego, prof. nadzw. skoncentrowane są na następujących zagadnieniach:

- wytwarzaniu materiałów barierowych i aktywatorów mieszanek gumowych typu ZnO i ZnO-SiO₂;
- syntezie kompozytów tlenkowych CuO-SiO₂ z wykorzystaniem uciążliwych odpadów po galwanicznych;
- otrzymywaniu aktywnego nośnika i wypełniacza syntetycznego kompozytu MgO-SiO₂ alternatywy dla średnioaktywnego talku;
- syntezie funkcjonalizowanych sferycznych, monodispersyjnych napelnaczy krzemionkowych;
- wytwarzaniu hybryd pigmentowych typu SiO₂-silan-barwnik organiczny;
- technologii formowania ditlenku tytanu i kompozytów tlenkowych TiO₂-SiO₂ nowej generacji pigmentów i materiałów barierowych chroniących przed szkodliwym działaniem promieniowania UV;
- technologicznym procesie otrzymywania roztworów krzemianu litu oraz roztworów krzemianów metali alkalicznych modyfikowanych tlenkiem litu;
- zastosowaniu aktywnych i modyfikowanych substancji proszkowych w charakterze napelnaczy polimerów oraz w formowaniu żelowych elektrolitów polimerowych;
- preparatyce nowej generacji nanonapelnaczy (POSS/SiO₂, POSS/MeO-SiO₂).

Od początku działalności dydaktycznej i naukowej prowadził intensywną działalność związaną z podnoszeniem standardów kształcenia. Poczynił wielokrotne starania o zakup nowoczesnej aparatury ba-

dawczo-dydaktycznej oraz nowoczesnego sprzętu laboratoryjnego. Zespół, w którym pracuje, posiada ciekawą i unikalną aparaturę do wytrącania nano- i mikroproszków tlenkowych i międzytlenkowych. Był głównym twórcą laboratorium dydaktycznego z przedmiotów „Technologie neutralizacji i odzysku odpadów przemysłu nieorganicznego i energetycznego” i „Monomery, napelniacze i środki pomocnicze”. Ponadto zorganizował laboratorium badawcze w zakresie charakterystyki fizykochemicznej morfologiczno-dyspersyjnej materiałów o dużym stopniu zdyspersgowania. Obecnie uruchomił halę technologiczną z zapleczem aparaturowym, co przyczyni się do realizacji zajęć dydaktycznych oraz prac badawczych na jeszcze wyższym poziomie.

Dotychczasowym efektem prac naukowo-badawczych Profesora jest opublikowanie ponad 150 artykułów naukowych w tym 82 z tzw. listy filadelfijskiej, czterech wdrożeń przemysłowych i jednego zgłoszenia patentowego. Ponadto jest promotorem ponad 60 prac magisterskich i inżynierskich oraz dwóch zakończonych przewodów doktorskich.

Dr hab. inż. Teofil Jesionowski, prof. nadzw. jest członkiem rady naukowej renomowanego czasopisma Dyes and Pigments oraz Physicochemical Problems of Mineral Processing. Odbił trzy naukowe staże zagraniczne.

Był także wykonawcą 9 projektów badawczych i wdrożeniowych: własnych, celowych, badawczych rozwojowych. Obecnie realizuje dwa projekty (kluczowy i rozwojowy) współfinansowane ze środków strukturalnych i dwa finansowane w ramach dotacji MNiSzW.

Jest członkiem PTChem oraz IACIS - International Association of Colloid and Interface Scientists. Był organizatorem licznych konferencji nauko-

wych, m.in. V Kongresu Technologii Chemicznej. Obecnie pełni funkcję prodziekana ds. studenckich i ogólnych na Wydziale Technologii Chemicznej PP.

Za działalność naukową otrzymał wiele wyróżnień, m.in.: Stypendium Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej, 1999 rok; Outstanding Paper by the MCB University Press for „Production of a highly dispersed sodium-aluminium silicate to be used as a white pigment as a polymer filler” – Awards for Excellence 1997; Highly Commended Award (2001) for

„Modification and characterisation of the titanium dioxide surface” by the EMERALD Literati Club; Highly Commended Award (2006) for „Nickel (II) silicates and oxides – highly dispersed green pigments” by the Emerald LiteratiNetwork; Outstanding Paper Award 2007 presented for “Preparation and characterization of silicon dioxide obtained via emulsion method” by the Emerald LiteratiNetwork oraz wielokrotne nagrody JM Rektora Politechniki Poznańskiej.

Wymiernym efektem pracy dr hab.

inż. Teofila Jesionowskiego, prof. nadzw. było otrzymanie prestiżowej Nagrody Naukowej Wydziału IV Nauk Technicznych PAN za zbiór prac „TLENKOWE UKŁADY HYBRYDOWE – TECHNOLOGIE OTRZYMYWANIA, WŁAŚCIWOŚCI I ZASTOSOWANIA” w 2009 roku.

Prywatnie biernie i czynnie związany ze sportem. Lubi otaczające piękno przyrody. Zawsze uśmiechnięty i pełen optymizmu. Żonaty, ma syna.

Oprac. jj

KONFERENCJA

INTERCULTURAL AWARENESS IN BUSINESS

Szanowni Państwo!

Serdecznie zapraszamy do udziału w konferencji "Intercultural Awareness in Business", organizowanej przez Studium Języków Obcych Politechniki Poznańskiej, we współpracy z Volkswagen Polska, wydawnictwem Nowa Era oraz SERMO. Konferencja odbędzie się w dniach od 21 do 23 kwietnia 2010 roku w Poznaniu.

Tematem przewodnim tegorocznych obrad będzie komunikacja interkulturowa w zglobalizowanym świecie. Konferencja obejmuje dwie ścieżki: komunikacja interkulturowa w nauczaniu języka oraz komunikacja interkulturowa w biznesie.

Serdecznie zachęcamy do odwiedzenia naszej strony internetowej: http://www.ic.put.poznan.pl/web_pl/cont.htm, na której znajdują Państwo wszelkie informacje dotyczące konferencji "Intercultural Awareness in Business". Zwracamy się również z uprzejmą prośbą o zamieszczenie linka do naszej strony internetowej na Państwa stronie głównej, w celu poinformowania pracowników PP.

Z poważaniem

Organizatorzy Konferencji: mgr Iwona Gajewska-Skrzypczak,
mgr Karolina Dworek, mgr Dominika Łęska, mgr Agata Sekuła

ANNA SZEPTYCKA

WSPOMNIENIE

Urodziła się 27 maja 1914 roku w Przyłbicach, pow. Jaworów, w województwie lwowskim, jako córka Leona i Jadwigi z Szembeków, właścicieli ziemskich.

Wywodziła się z rodów hrabiowskich, wielce zasłużonych dla polskiej kultury, nauki, polityki i wojskowości. Wymieniają ich encyklopedie okresu od XVII wieku począwszy. Są wśród nich ministrowie, arcybiskupi, metropolici grekokatolicy, generał w wojsku napoleońskim, sekretarz królewski, kanclerz, dyplomata, marszałek sejmu, uczestnicy powstań narodowych, fundator kolegium jezuickiego itp.; wielcy patrioci, pełniący godnie i sumiennie swoje służby publiczne, państwowe, patriotyczne i kościelne. Dotyczy to zarówno Szembeków, z linii wielkopolskich magnatów, jak i kresowych

potentatów Szeptyckich. Obydwa rody, w linii żeńskiej wywodziły się od Aleksandra hr. Fredry, komediopisarza, poety i pamiętnikarza. Matka, Jadwiga z Szembeków (1883-1939, urodzona w Siemianicach) była etnografem i archeologiem pracującym z wielką pasją ("Z prac J. Sz. najcenniejsze są wielkopolskie materiały etnograficzne, które wraz z "Przyczynkami" Zofii Szembekówny stanowią najobszerniejszy i najpoważniejszy po Kolbergu zbiór materiałów dokumentujących kulturę ludową Wielkopolski"; cytata za Wielkopolskim słownikiem biograficznym). Materiały do badań zbierała od piętnastego roku życia.

Matka Jadwigi, Maria Szembekowa z Fredrów (1862-1937, babka Anny, wnuczka Aleksandra Fredry), była poetką i działaczką patriotyczną. Siostra Jadwigi, Zofia (1885-1974), była archeologiem, etnografem, najpierw ze swą siostrą Jadwigą Szeptycką, a po jej zamążpójściu samodzielnie prowadziła badania cmentarzysk z epoki rzymskiej w rodowych Siemianicach (pow. kępiński) i publikowała ich wyniki. W 1906 roku wstąpiła do zakonu. Stanisław Szembek (1849-1891, urodzony w Siemianicach, brat dziadka Anny) był malarzem, którego dzieła prezentują polskie muzea narodowe, m.in. w Poznaniu i Krakowie. Brat Anny, Aleksander Szembek (1886-1929), w okresie międzywojennym był członkiem Komisji Granicznej, pierwszym prezesem Polskich Izb Rolniczych, a potem radcą Ambasady Polskiej w Paryżu.

Wychowana w kulcie wiedzy, kultury i nauki Anna odziedziczyła również takie zainteresowania i zamiłowania. Rodowe siedlisko Szembeków, Siemianice, znane były z dużej biblioteki, liczącej kilkadziesiąt tysięcy tomów, zaś rodowa siedziba Szeptyckich, Przyłbice, słynęła z zasobnego archiwum, zawierającego stare wartościowe dokumenty, nie tylko rodowe, ale obejmujące okolice powiatu jaworowskiego. W okresie międzywojennym Anna samodzielnie zgłębiała wiedzę z dziedziny archeologii i miała w tym zakresie szeroką wiedzę. Studiowała też historię na Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie, uzyskała absolutorium i napisała pracę magisterską na podstawie archiwum Przyłbickiego, które tak jak i dysertacja zaginęły w czasie wojny. Praca została od nowa napisana i przedstawiona na Uniwersytecie Poznańskim, gdzie też Anna uzyskała magisterium w 1946 roku (magisterium miało wówczas - do roku 1951 - status niższego stopnia naukowego). Rodzice, Leon i Jadwiga Szeptyccy już nie żyli, zostali rozstrzelani przez NKWD we wrześniu 1939 roku. W tym samym czasie dwór Siemianice został rozgrabiony, a następnie spalony. Przeniosła się do Poznania, z licznej rodziny i rodu Anna miała obok siebie tylko najmłodszą siostrę Elżbietę, która wnet rozpoczęła tu studia i ukończyła medycynę. Zamężna Weyman, mieszka w Toruniu, lecz jej córka Barbara, po studiach biologii na UAM (zamężna Naganowska w rodzinie literatów), osiadłszy na stałe w Poznaniu, do końca życia Anny, była jej ostoją, podpo-

ra i najbliższą osobą. Anna, już w latach młodości podejmowała prace społeczne i patriotyczne. Była członkiem studenckiej organizacji katolickiej Odrodzenie, w czasie okupacji zaangażowała się w prace Armii Krajowej, jako pielęgniarka organizacji Tarcza, podejmowała też prace biurowe i nauczycielskie. Po II wojnie światowej była współorganizatorką Klubu Inteligencji Katolickiej w Poznaniu. Podczas studiów utrzymywała się z korepetycji z języka polskiego, francuskiego i historii. Prócz języka francuskiego znała języki: angielski, niemiecki, rosyjski i oczywiście łacinę. Po studiach pracowała w Duszpasterstwie Akademickim, wznosiła także prace urzędnicze, najpierw w konsulacie francuskim, później w Spółdzielni wydawniczej "Czytelnik", aż wreszcie za-

trudniła się w Bibliotece Głównej Szkoły Inżynierskiej w Poznaniu. Wkrótce została tu kierowniczką, z czasem w randze dyrektora. Pracując już w Politechnice Poznańskiej, uzupełniła swoje przygotowanie zawodowe ukończeniem najpierw kursów księgowości, następnie bibliotekarskich kursów ministerialnych I i II stopnia, co dawało jej kwalifikacje kustosa dyplomowanego, po kilku latach już stanowisko starszego kustosa dyplomowanego.

Była kompetentnym bibliotekarzem naukowym. Pracowała, skrupulatna i sumienna, przygotowała bibliotekę organizacyjnie i kadrowo do pełnienia zadań nie tylko usługowych, ale i dydaktyczno-naukowych, odpowiadających potrzebom i randze uczelni.

Pokochała pracę bibliotekarską, zaprzyjaźniła się z pracownikami tej instytucji, dbała o swoich podwładnych. Zaskarbiła sobie też ich wdzięczność. Była ogromnie lubiana, szanowana i ceniona. Umiała z godnością przystosować się do trudnych, powojennych, siermiężnych warunków społecznych i codziennego bytowania. Jak sama pisała, znalazła w tym nowym dla siebie środowisku jakby drugą rodzinę.

Po 24 latach pracy w tej instytucji przeszła na emeryturę w 1974 roku. Utrzymywała nadal kontakty z byłymi współpracowniczkami, a także z Klubem Seniora Poli-

Anna Szeptycka z siostrzenicą Barbarą Naganowską wśród seniorów PP na uroczystości 90-lecia uczelni - 14 października 2009 r.

techniki Poznańskiej, który m.in. organizuje świętowanie dużych rocznic urodzenia. Jako jubilatka Pani Anna Szeptycka była niedawno gościem Klubu swoich z okazji dziewięćdziesiątych piątych urodzin. Nic nie zapowiadało bliskiego kresu życia. Była pogodna, zadziwiająco sprawna umysłowo. Obiecała też, że postara się przybyć na kolejny swój jubileusz stulecia życia.

Inną, wspólną okazją świętowania było dziewięćdziesięciolecie poznańskiej uczelni technicznej. Z inicjatywy i pod patronatem J.M. Rektora PP, Klub Seniora 14 października 2009 roku zorganizował Sesję wspomnieniową. Pani mgr Anna Szeptycka przygotowała na tę okazję swoje obszerne wspomnienia z okresu pracy w Bibliotece Głównej uczelni. Było to piękne wystąpienie, nagradzane owacjami, podziękowaniami i gratulacjami. Z najlepszymi życzeniami wszelkiej pomyślności czekaliśmy na kolejne spotkania, których już nie było.

Zmarła po krótkiej chorobie 12 grudnia 2009 roku. Liczne zgromadzona rodzina, przyjaciele, dawni współpracownicy, przedstawiciele mieszkańców Siemianic żegnali ją na cmentarzu Miłostowskim w Poznaniu, w dniu 21 grudnia. Pozostał żal po wspaniałej, szlachetnej osobie, pełnej dobroci o ujmującej osobowości.

Dr Władysława Dembecka

GRANT BADAWCZY URZĘDU MIASTA

dla Zakładu Wysokich Napięć i Materiałów Elektrotechnicznych
z Wydziału Elektrycznego Politechniki Poznańskiej

6 października 2009 roku w Urzędzie Miasta Poznania odbyła się uroczystość wręczenia nominacji, potwierdzających przyznanie grantów naukowych wybranym zespołom badawczym uczelni poznańskich, zajmującym się problematyką ważną dla rozwoju nauki, będącą w obszarze zainteresowania Miasta Poznania. Nominacje te zostały wręczone przez: Zastępcę Prezydenta Miasta Poznania Tomasza Kaysera, Przewodniczącą Komisji Kwalifikacyjnej prof. Jacka Gulińskiego i Przewodniczącą Komisji Kultury i Nauki Rady Miasta Poznania prof. Antoniego Szczucińskiego. W uroczystości udział wzięli wszyscy nagrodzeni oraz władze rektorskie uczelni poznańskich. Politechnikę Poznańską reprezentowała Prorektor prof. Aleksandra Rakowska.

Zespół naukowców z Zakładu Wysokich Napięć i Materiałów Elektrotechnicznych, Instytutu Elektroenergetyki, Wydziału Elektrycznego Politechniki Poznańskiej, w ramach grantu realizował projekt pt. „Ocena pola elektrycznego i magnetycznego generowanego przez napowietrzne linie wysokiego napięcia w Poznaniu”. Projekt w całości sfinansował Urząd Miasta Poznania. Kierownikiem projektu był dr hab. inż. Zbigniew Nadolny. Realizacja przebiegała w okresie od 6 października do 30 listopada 2009.

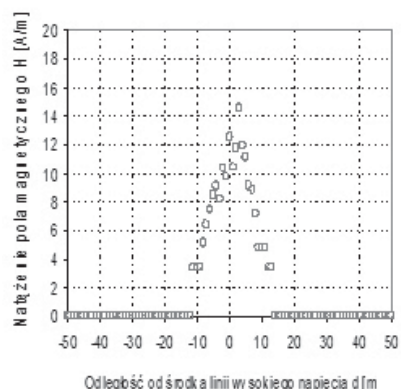
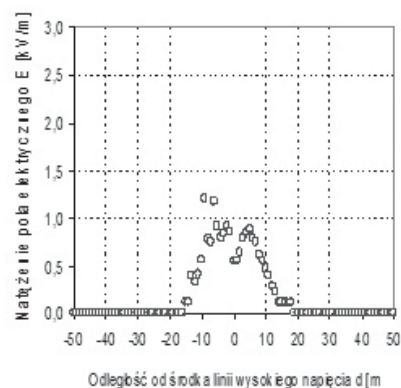
W ramach projektu przeprowadzono między innymi szczegółową anali-

zę oddziaływania pola elektrycznego i magnetycznego na człowieka w świetle najnowszych wyników badań medycznych prowadzonych na świecie. Analiza ta wykazała, że problem ten nie jest jeszcze do końca rozpoznany i wymaga on badań na poziomie podstawowym.

Zasadniczą częścią projektu były pomiary natężenia pola elektrycznego i magnetycznego pod większością napowietrznych linii wysokiego i średniego napięcia w Poznaniu (8 linii na napięcie 15 kV, 16 linii na napięcie 110 kV). Przy wyborze linii brano szczególnie pod uwagę stopień zaludnienia terenu wokół linii średniego i wysokiego napięcia. Wybrano te linie, które biegną na terenach wysoce zurbanizowanych (osiedla mieszkaniowe, centrum Poznania, zakłady pracy, szkoły, budynki użyteczności publicznej).

Na podstawie uzyskanych wyników stwierdzono, że we wszystkich analizowanych przypadkach natężenie pola elektrycznego i magnetycznego jest znacznie poniżej wartości dopuszczalnych. Oznacza to, że wartość natężenia pola elektrycznego nie przekracza 10 kV/m, a magnetycznego 60 A/m.

Na rysunku 1 przedstawiono widok przykładowej linii wysokiego napięcia, pod którą przeprowadzono pomiary natężenia pola elektrycznego i magnetycznego (dwutorowa linia 110 kV relacji Starołęka - Poznań

Płd., Starołęka - Żegrze). Natomiast na rysunkach 2 i 3 przedstawiono rozkłady natężenia pola odpowiednio elektrycznego i magnetycznego pod tą linią. Jak widać, wartości natężenia pola elektrycznego są znacznie poniżej 10 kV/m, a magnetycznego poniżej 60 A/m.

Rys. 1. Widok dwutorowej linii wysokiego napięcia 110 kV relacji Starołęka – Poznań Płd., Starołęka – Żegrze

Rys. 2. Rozkład natężenia pola elek-

trycznego E, o częstotliwości 50 Hz, pod dwutorową linią wysokiego napięcia 110 kV relacji Starołęka – Poznań Płd., Starołęka – Żegrze

Rys. 3. Rozkład natężenia pola magnetycznego H, o częstotliwości 50 Hz, pod dwutorową linią wysokiego napięcia 110 kV relacji Starołę-

ka – Poznań Płd., Starołęka – Żegrze

dr hab. inż. Zbigniew Nadolny

SPORTOWE PASJE PRZYSZŁYCH INŻYNIERÓW

Sport i aktywność fizyczna jako nieodzowny atrybut młodych ludzi, z całą pewnością towarzyszyły studentom zarówno Państwowej Wyższej Szkoły Budowy Maszyn, jak też wszystkim kolejnym szkołom, na Politechnice Poznańskiej kończąc.

W 1919 roku, wraz z rodzącą się polską państwowością, zaczęły również powstawać polskie organizacje sportowe, w tym także zrzeszające studentów i pracowników szkół wyższych.

Akademicki Związek Sportowy, założony 15 maja 1909 roku w Collegium Novum Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, w 1919 roku rozpoczął działalność w Poznaniu.

Od 1930 roku w Państwowej Wyższej Szkole Budowy Maszyn i Elektrotechniki działało Samodzielne Koło Sportowe, a pierwszy dyrektor Poznańskiej Wyższej Szkoły Technicznej, inż. mechanik Wiktor Maćkowiak był działaczem „Sokoła Polskiego”, z przeszłością zawodnika startującego w zawodach lekkoatletycznych (rzut oszczepem).

W okresie międzywojennym sport

studencki koncentrował się głównie w sportowych klubach AZS-u, bez zwracania uwagi na przynależność uczelnianą, dlatego też bardzo trudno jednoznacznie wskazać wybitnych sportowców naszej Uczelni z tamtego okresu, chociaż z dużą dozą prawdopodobieństwa można uznać, że należał do nich olimpijczyk z Berlina (1936) Zdzisław Kasprzak, koszykarz, siatkarz, piłkarz ręczny i wioślarz, urodzony w Poznaniu absolwent Państwowej Szkoły Budownictwa, a od 1951 roku inżynier budowy dróg żelaznych.

Do najbardziej popularnych dyscyplin uprawianych w przedwojennym AZS-ie należały: lekkoatletyka, szermierka, turystyka, wioślarstwo, tenis i narciarstwo.

Po drugiej wojnie światowej, po odbudowaniu stanu organizacyjnego, w Akademickim Związku Sportowym zaczyna rozwijać się nurt sportu uczelnianego. Powstają różnorodne formy rywalizacji sportowej dla ogółu studentów, bardziej rekreacyjnej niż wyczynowej.

W latach pięćdziesiątych sportową wizytówką poznańskiej Politechniki byli niewątpliwie wioślarze.

Andrzej Garstecki, Kajetan Marcinkowski, Wojciech Wiza, Ferdynand Dembecki, Michał Bąkowski, Klemens Mikuła, Józef Przewoźniak czy Stefan Afenda stanowili ścisłą czołówkę krajową, nie tylko w sporcie akademickim. Wśród wybitnych sportowców tego okresu nie brakowało także pań odnoszących sukcesy na torach wioślarskich, chociażby Marii Przewoźniak, Krysztyny Łebińskiej czy Urszuli Andraszak-Koszuty.

Ale sukcesy sportowe Politechniki to nie tylko sporty wodne.

Mieczysław Fęgłerski, Zbigniew Bogucki czy Małgorzata Siewruk-Kubiak brylowali nie tylko na krajowych koszykarskich parkietach. Uczelnię rozstawiali również szachowy arcymistrz Włodzimierz Schmidt, pływaczka Teresa Zarzeckańska, rugbiści Jerzy Fedorowicz, Henryk Król i Marian Marcinkowski.

Od 1961 roku sport akademicki wkracza na drogę sportowej, ogólnopolskiej rywalizacji międzyuczelnianej. Mistrzostwa Polski Szkół Wyższych, które od 2008 roku przyjmują nazwę Akademickie

kich Mistrzostw Polski (zastępując imprezę pod taką samą nazwą, ale rozgrywaną w relacji klubów AZS, a nie szkół wyższych) są do dnia dzisiejszego najważniejszą imprezą dla uczelnianych AZS-ów.

Do 2008 r. rywalizacja toczyła się głównie w tzw. typach uczelni tj.: Akademie, Uczelnie Medyczne, Uniwersytety, Politechniki, Wyższe Szkoły Zawodowe, Uczelnie Niepubliczne oraz Akademie Wychowania Fizycznego, obecnie jednak wszystkie uczelnie startują wspólnie w 40 dyscyplinach sportu w trzystopniowych rozgrywkach (środowiskowe, strefy i finały), a najważniejszą klasyfikacją jest klasyfikacja generalna, chociaż nadal, dodatkowo, kolejność w poszczególnych typach jest ustalana.

W rozgrywkach obecni są oczywiście także studenci Politechniki Poznańskiej. Klub Uczelniany AZS PP jest jednym z największych klubów w Polsce, liczącym ponad 1500 czynnych członków rekrutujących się niemal wyłącznie spośród studentów i pracowników PP i oferującym możliwość trenowania w 35 sekcjach sportowo - rekreacyjnych.

W rywalizacji ogólnopolskiej, zarówno w Mistrzostwach Polski Szkół Wyższych, Mistrzostwach Polski Politechnik, a także w Akademickich Mistrzostwach Polski reprezentanci Politechniki regularnie plasują się w ścisłej, medalowej czołówce.

Trudno jednoznacznie wymienić dyscypliny mające największy udział w sukcesach sportowych studentów Politechniki Poznańskiej. W ostatnich kilkunastu latach, medale Mistrzostw Polski zdobywały niemal wszystkie sekcje, chociaż są takie jak np. pływacy, którzy od sześciu lat są niepokonani i wracają z Mistrzostw Polski w blasku złota. Medalowymi zdobywcami chwalić się mogą także szachiści, brydżyści, kolarze górscy, koszykarze, siatkarze, piłkarze, żeglarze, wioślarze,

lekkoatleci i tenisiści. Na podium studenckich Mistrzostw Polski stawali również reprezentanci sekcji jeździeckiej, narciarstwa alpejskiego, snowboardu, trójboju siłowego, karate i tenisa stołowego. Oczywiście medale zdobywają zarówno studentki, jak też studenci.

Swój udział w sukcesach mają również studenci niepełnosprawni trenujący pływanie, którzy w ostatnich trzech latach z każdego Mistrzostw Polski wracają z medalowym łupem.

W rozgrywkach środowiskowych toczonych w ramach Akademickich Mistrzostw Wielkopolski nasi studenci, w klasyfikacji generalnej, od wielu, wielu lat zajmują miejsce nie gorsze niż drugie, ustępując pola tylko studentom UAM, chociaż zdarza się, że zwycięstwo jest także po naszej stronie (ostatnio w 2004 roku).

W roku akademickim 2005/2006 w klasyfikacji na najbardziej usportowioną polską szkołę wyższą, Politechnika Poznańska uplasowała się na II miejscu (na 271 sklasyfikowanych uczelni).

Studenci Politechniki, zwłaszcza w ostatnich latach, odnoszą sukcesy nie tylko na arenach krajowych. W 2005 roku siatkarze, bardzo udanie startowali w Akademickich Mistrzostwach Europy zajmując V miejsce, żeglarze uplasowali się na VIII miejscu Akademickich Mistrzostw Świata (2006). Awans do AME wywalczyli również koszykarze. Piłkarze i tenisiści stołowi niemal każdego roku wracają z pucharami dla najlepszych z europejskiego turnieju w Eindhoven.

Ligową wizytówką Politechniki są siatkarze (grali w I lidze) i koszykarze (obecnie grają w II lidze), chociaż „indywidualiści” też mają się czym pochwalić, jak np. aktualni studenci PP: Dominik Kubiak – akademicki mistrz świata w ósemce wioślarskiej czy lekkoatleta Robert Kubaczyk – olimpijczyk z Pekinu.

Robert Kubaczyk jest najmłodszym, lecz nie jedynym olimpijczykiem identyfikowanym z Politechniką Poznańską.

Niewątpliwie największą gwiazdą olimpijską w dziejach Politechniki Poznańskiej jest Marian Dudziak, wielka indywidualność sztafety 4 x 100 m., który na igrzyskach w Tokio (1964) zdobył srebrny medal. Marian Dudziak jest obecnie profesorem na Wydziale Maszyn Roboczych i Transportu PP.

Udziałem w Igrzyskach Olimpijskich szczeni się mogą także:

- Piotr Tobolski - wioślarz warszawskiego AZS - AWF, olimpijczyk z Moskwy (1980), absolwent Politechniki Poznańskiej (inżynier).
- Dariusz Świerczewski – koszykarz poznańskiego Lecha, olimpijczyk z Rzymu (1960), absolwent Politechniki Poznańskiej (mgr inżynier).
- Adam Wojciechowski – wioślarz poznańskiego AZS – AWF, olimpijczyk z Aten (2004), absolwent Politechniki Poznańskiej (mgr inżynier).
- Stanisław Olejniczak - koszykarz poznańskiego Lecha, olimpijczyk z Tokio (1964), absolwent Politechniki Poznańskiej (mgr inżynier)
- Andrzej Ptak – hokeista na trawie, olimpijczyk z Rzymu (1960), absolwent Politechniki Poznańskiej (mgr inżynier)

Sport studencki to nie tylko wspinała przygoda młodości i szkoła charakteru, ale to również doskonała promocja Uczelni. Wszelkie sukcesy, w tym oczywiście także te sportowe, studentów i pracowników, niewątpliwie podnoszą prestiż Politechniki zwłaszcza w oczach tych, którzy poszukując uczelni szukają takiej, która nie tylko umożliwi im zdobycie wykształcenia, ale w murach, której będą mogli równocześnie realizować swoje życiowe pasje.

Uczelniana kultura fizyczna to jednakże nie tylko rywalizacja sportowa, ale również obowiązkowe zajęcia wychowania fizycznego.

Historia zajęć sportowo-rekreacyjnych dla studentów Politechniki Poznańskiej rozpoczęła się z rokiem 1951, kiedy JM Rektor profesor Bolesław Orgelbrand powierzył magistrowi Stanisławowi Kostaszukowi, pierwszemu kierownikowi Studium, zorganizowanie ćwiczeń wychowania fizycznego w naszej Uczelni.

Oficjalne uruchomienie zajęć sportowych miało miejsce 8 marca 1951 roku, natomiast powołanie Studium Wychowania Fizycznego - 1 września 1952 roku. W 1974 roku Studium Wychowania Fizycznego na Politechnice zostało przemianowane na Studium Wychowania Fizycznego i Sportu.

Początki działalności Studium były bardzo skromne, gdyż zajęcia, z konieczności, odbywały się w dwóch małych salkach gimnastycznych Szkoły Podstawowej przy ul. Jarochowskiego, a następnie w większej już sali przy ul. Różanej. W kolejnych latach ćwiczone na obiektach AZS przy ul. Pułaskiego, KS „Poznań” POSiR przy ul. Chwiałkowskiego oraz w różnych salach szkół podstawowych, aż wreszcie w maju 1995 roku, w kampusie Piotrowo, została oddana do eksploatacji duża sala w Centrum Sportu Politechniki Poznańskiej. Od roku 1996 Politechnika dysponowała już salą do zespołowych gier sportowych, małą salą do tenisa stołowego oraz bogato wyposażonymi siłowniami dla kobiet i mężczyzn wraz z całym zapleczem sanitarnym.

W kolejnych latach przybywały nowe obiekty sportowe w kampusie Piotrowo: boisko ze sztuczną nawierzchnią do piłki nożnej, do koszykówki oraz do siatkówki plażowej. W roku 2008 nasza Uczelnia wzbogaciła się o kolejną salę sportową i boisko do piłki nożnej ze sztuczną trawą przy ul. Nieszaw-

skiej. Na podobnych zasadach jak obiekt na ul. Nieszawskiej, tzn. długoletniej dzierżawy od miasta, mamy do dyspozycji pawilon nad Jeziołem Maltańskim, który w niedalekiej przyszłości ma być ośrodkiem sportów wodnych, a w szczególności wioślarstwa.

Dr Stanisław Kostaszuk kierował Studium przez 36 lat (1952-1988); następnie funkcję tą sprawowali: dr Adam Silski (1988–1990), mgr Wiesław Kwiek (1990–2005) i mgr Wojciech Weiss (od 2005). Obecnie w Studium jest zatrudnionych 20 osób, w tym jest 17 nauczycieli akademickich (8 starszych wykładowców, 3 wykładowców i 6 instruktorów) oraz 3 pracowników administracyjno-technicznych. Wszyscy nauczyciele są magistrami wychowania fizycznego, z tytułami trenerskimi i instruktorskimi, co pozwala na prowadzenie zajęć oraz sekcji sportowych na wysokim poziomie.

Działalność Studium obejmuje:

- realizację programu wychowania fizycznego, sportu, turystyki i rekreacji w zakresie wyznaczonym przez ministerialne standardy programowe, jak również zleceń dziekanów wydziałów oraz organizowanie imprez z własnej inicjatywy na rzecz społeczności akademickiej Uczelni,
- prowadzenie ćwiczeń rehabilitacyjnych dla studentów zwolnionych z zajęć wychowania fizycznego oraz monitorowanie kondycji fizycznej studentów poprzez organizowanie prób i testów sprawnościowo – wydolnościowych,
- prace naukowo - badawcze, zwłaszcza związane z programem dydaktycznym.

Studenci uczestniczący w obowiązkowych zajęciach wychowania fizycznego mają do wyboru kilkanaście dyscyplin sportowych, takich jak: sporty siłowe, piłka nożna, koszykówka, siatkówka, unihokey,

wioślarstwo i ergometr wioślarski, jogging, tyżwiarstwo, squash, kolarstwo górskie, aerobik, tenis stołowy, tenis, pływanie, narciarstwo, tyżworolki, nordic walking.

Studium dąży do rozwoju bazy ćwiczebnej i materialnej niezbędnej do realizacji programu uczelnianego z zakresu wychowania fizycznego, sportu i turystyki oraz zapewnia bazę treningową oraz kadrę trenersko-instruktorską dla sekcji sportowych i rekreacyjnych Klubu Uczelnianego AZS.

Kończąc chciałbym zaznaczyć, iż powyższy tekst w żadnej mierze nie aspiruje do uznania go za historyczny przekaz o sporcie na Politechnice Poznańskiej i uczelniach ją poprzedzających, gdyż historia sukcesów sportowych młodzieży i pracowników poznańskich, technicznych szkół wyższych na przestrzeni ostatnich 90 lat cały czas czeka na swoje prawdziwie historyczne opisanie.

Oprac. Wojciech Weiss

Źródła opracowania:

strona www.pkol.pl/sylwetki olimpijczyków polskich

Dembecka Wł. „Początki, rozwój i współczesność Politechniki Poznańskiej”

„Powszechny zjazd absolwentów Politechniki Poznańskiej” Poznań, 2000 r.

Materiały własne autora.

II LIGA KOSZYKÓWKI MĘŻCZYZN

SEZON 2009/10. Kilka refleksji o starcie zespołu KU AZS Politechniki Poznań

1. Założenie na nowy sezon: wspiąć się o parę miejsc w ligowej tabeli, a jak o parę miejsc, tzn. powalczyć po raz pierwszy o play-off oraz wprowadzić nowych zawodników jak najszybciej do gry.

2. Zmiany w drużynie:

Ubyli – Tomasz Głowacki oraz wieloletni kapitan drużyny, rozgrywający Łukasz Stróżyk, którzy zakończyli studia oraz Krzysztof Kawalek, który zmuszony był podjąć pracę. Przybył – a właściwie wrócił „syn marnotrawny” Szymon Budnikowski, który po zdobyciu dyplomu w Uniwersytecie Przyrodniczym spokojnie mógł kontynuować studia w Politechnice. Powrócił także Filip Kowalewski – student IV roku Politechniki, a także „świeża krew” studenci II roku – Jacek Łukomski, Sebastian Walczak, Piotr Ziółkowski oraz student I roku Tomasz Gierwazik.

3. Początek sezonu, jak zwykle dla nas nie był łatwy. Na ostatnim turnieju przedsezonowym pęknięcia palca doznał Piotr Gacek. Od początku sezonu zagrać nie mógł Szymon Budnikowski, który zmienił stan cywilny i poprosił o 2 tygodnie urlopu, a podczas meczu towarzyskiego w Bydgoszczy zwichnięcia barku doznał Sebastian Walczak, który miał być zmiennikiem rozgrywającego. Kontuzja wyeliminowała go aż na 6 tygodni. Trudności te skonsolidowały na szczęście drużynę, która rozpoczęła ligę od wyjazdowego zwycięstwa w Skierniewicach. Kolejne 4 mecze również zakończyliśmy zwycięstwem i dopiero w 6 kolejce, w wyjazdowym meczu z Open Basket Pleszew musieliśmy przełknąć gorzkie porażki. Wcześniej zaczęli wracać do gry kontuzjowani zawodnicy, którzy

w wymienionej formie. Po pierwszym meczu został graczem kolejki, głównie za swoją rewelacyjną skuteczność w walce na tablicach. W meczu otwarcia ustanowił swój indywidualny rekord notując 19 zbiórek.

zwiększali pole manewru w rotacji składem. Jednak w 5 kolejce w trakcie meczu ze Stalą Ostrów Wielkopolski złamanie palca ręki doznał tym razem Michał Szydłowski, który musiał opuścić dwa kolejne mecze. Strata Michała była bardzo dotkliwa, ponieważ po bardzo dobrze przepracowanym okresie przygotowawczym Michał był

Od 7 kolejki powrócili wszyscy do gry. Stabilizacja nie trwała jednak długo. 12.12.09 w przełożonym (ze względu na panującą wśród zawodników AZS Politechnika Opole gripę) meczu w Opolu kolejnej kontuzji doznał Sebastian Walczak. Tym razem w akcji podkoszowej skrzył nogę w stawie skokowym i musiał opuścić 2 kolejne mecze.

Drużyna, ku naszemu zadowoleniu, radziła sobie całkiem dobrze, widać było ustabilizowaną formę, dobrą atmosferę podtrzymywały zwycię-

Wyniki I rundy

AZS Politechnika Poznań – MKS Ósemka Skierniewice	73:62
AZS Politechnika Poznań – Doral Zetkama Nysa Kłodzko	91:64
AZS Politechnika Poznań – WKK Obiekty Wrocław	108:77
AZS Politechnika Poznań – Stal Ostrów Wlkp.	89:82
AZS Politechnika Poznań – Open Basket Pleszew	57:74
AZS Politechnika Poznań – OSSM PZKosz Wrocław	110:72
AZS Politechnika Poznań – Pogoń Prudnik	91:68
AZS Politechnika Poznań – AZS Politechnika Opole	90:103
AZS Politechnika Poznań – WKS Śląsk Wrocław	90:68
AZS Politechnika Poznań – KS Książ Łowicz	75:62
AZS Politechnika Poznań – AZS WSGK Kutno	87:82
AZS Politechnika Poznań – AZS Radex Szczecin	68:83

stwa i kolejne rekordy drużyny w ilości wygrywanych meczów z rzędu. Na koniec pierwszej rundy zanotowaliśmy bilans 10 zwycięstw i 3 porażek i uplasowaliśmy się na wysokim 3 miejscu.

Daje nam to spore zadowolenie, ponieważ w zapowiedziach przedsezonowych określano nas jako drużynę, która nie odegra ważnej roli w walce o play-off, a teraz każdy nasz mecz komentuje się jako bardzo ważny dla układu tabeli. Z jednej strony radość, ale z drugiej strony wyczuwa się w komentarzach oczekiwanie na naszą spektakularną wpadkę, która po raz pierwszy od naszych występów w 2 lidze nosiła by nazwę sensacji.

4. Trzon drużyny nieprzerwanie stanowią: skrzydłowi – Paweł Stankiewicz, który ze średnią 16,5 pkt. jest naszym liderem, Piotr Gacek, Michał Szydłowski, rozgrywający – Paweł Kaczor i Paweł Gołdziński oraz center – Marek Sobkowiak.

5. Bardzo dobrze wprowadził się do drużyny Tomek Gierwazik, który może występować na 2 pozycjach: rozgrywającego i rzucającego rozgrywającego. Równie dobrze radzi sobie po rocznej przerwie Szymon Budnikowski, który niejednokrotnie dawał dobre i bardzo dobre zmiany na pozycji centra.

6. Grupa młodych zawodników próbuje okrzepnąć po olbrzymim przeskoku, jaki dla nich nastąpił, z koszykówki młodzieżowej do koszykówki seniorskiej. Przychodzi to niestety o tyle trudniej, że przy tak udanym sezonie ciężko pogodzić wprowadzanie tak szeroką falą młodych zawodników z utrzymaniem wysokiego poziomu sportowego. Wprowadzanie odbywa się więc małymi krokami, a spodziewam się, że decydujący o wyniku w meczach starsi koledzy staną na wysokości zadania i stworzą odpowiednie warunki do częstszego i dłuższego pobytu młodych na placu gry.

Tabela po I rundzie

1.	Open Basket Pleszew	14	12	2	26	1233:875
2.	AZS Radex Szczecin	13	12	1	25	1250:958
3.	AZS Politechnika Poznań	14	11	3	25	1191:1032
4.	AZS WSGK Kutno	14	10	4	24	1314:1091
5.	Księżak Łowicz	14	9	5	23	1173:1081
6.	Doral Nysa Kłodzko	14	8	6	22	1065:1141
7.	Pogoń Prudnik	14	7	7	21	1071:1084
8.	AZS Politechnika Opole	12	8	4	20	939:851
9.	MKS Ósemka Skierniewice	14	5	9	19	1158:1140
10.	Stal Ostrów Wlkp.	13	5	8	18	1066:1087
11.	WKS Śląsk Wrocław	14	4	10	18	1043:1135
12.	WKK Wrocław	14	4	10	18	992:1191
13.	OSSM PZKosz Wrocław	14	1	13	15	955:1352
14.	KKS Siechnice	14	0	14	14	874:1306

Terminarz II rundy sezonu 2009/2010

17.01.10	AZS PP : Ósemka Skierniewice	79 : 77
23.01.10	Doral Nysa Kłodzko : AZS PP	... : ...
26.01.10	AZS PP : WKK Obiekty Wrocław	godz. 16.00
06.02.10	Stal Ostrów Wlkp : AZS PP	... : ...
14.02.10	AZS PP : Open Basket Pleszew	godz. 16.00
20.02.10	OSSM PZKosz Wrocław : AZS PP	... : ...
27.02.10	KKS Siechnice : AZS PP	... : ...
06.03.10	Pogoń Prudnik : AZS PP	... : ...
14.03.10	AZS PP : ZS Politechnika Opole	godz. 16.00
20.03.10	Śląsk Wrocław : AZS PP	... : ...
28.03.10	AZS PP : Księżak Łowicz	godz. 16.00
07.04.10	AZS WSGK Kutno : AZS PP	... : ...
11.04.10	AZS PP : AZS Radex Szczecin	godz. 16.00

7. Wyniki I rundy

Wyjaśnienia do tabeli: po nazwie drużyny pierwsza kolumna liczb to ilość rozegranych spotkań, druga – ilość zwycięstw, trzecia – ilość porażek, czwarta – ilość punktów i ostatnia to ilość zdobytych punktów we wszystkich rozegranych do tej pory meczach do straconych punktów.

Tak więc w optymistycznych nastrojach przystępujemy do II rundy

(pierwszy mecz i to zwycięski, już za nami).

Zapraszając kibiców do hali na Piotrowie prezentujemy terminarz gier.

Więcej informacji o rozgrywkach ligowych w koszykówce na stronie : www.polskikosz.pl, a także na stronie AZS Politechniki Poznańskiej: www.azs.put.poznan.pl

Trener drużyny:
mgr Waldemar Mendel

Perspektywy zatrudnienia w najbliższym dziesięcioleciu

– na podstawie wyników badań Foresight Kadr Nowoczesnej Gospodarki

Badania Foresight Kadr Nowoczesnej Gospodarki prowadzone przez Instytut Podstawowych Problemów Techniki PAN, Polską Izbę Gospodarczą Zaawansowanych Technologii oraz SMG/KRC Poland Media S.A. na zlecenie Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości miały na celu wskazanie zapotrzebowania gospodarki na umiejętności kadr zarządzających oraz pracowników firm w długiej perspektywie czasowej.

Foresight jest działaniem wspierającym podejmowanie strategicznych działań poprzez dostarczenie decydentom alternatywnych scenariuszy rozwoju, których wystąpienie zależy od określonych czynników kluczowych. W przypadku tego projektu za najważniejsze czynniki kluczowe, mające wpływ na realizację poszczególnych scenariuszy, uznano:

- wizję rozwoju sytuacji międzynarodowej w obliczu globalizacji,
- wolę i możliwości wprowadzenia zasadniczych reform przez rządzących,
- akceptację społeczną dla wprowadzenia reform,
- efektywność transferu wiedzy i innowacji do gospodarki.

W projekcie wzięło udział 70 ekspertów, z różnych dziedzin, w ramach czterech paneli tematycznych: przemysł maszynowy, technologie informacyjne i komunikacyjne, przemysł chemiczny i przemysł energetyczny oraz w ramach jednego panelu horyzontalnego – zawody przyszłości. Eksperti opracowali scenariusze rozwoju kraju w obszarze kadr, biorąc pod uwagę popyt na kompeten-

cje i umiejętności oraz kwalifikacje pracowników w różnych branżach.

Rozważania poświęcono tworzeniu się nowych zawodów lub upowszechnianiu się obecnie istniejących specjalności. Najwięcej dyskusji poświęcono na analizę kompetencji i umiejętności przyszłych kadr. Opis nowych kompetencji i umiejętności wynika z przewidywań dotyczących trendów na rynku pracy w ciągu kilkunastu lat w wybranych branżach, a także przyszłych stosunków pracy i cech nowoczesnej pracy.

Najtrudniej jest przewidzieć nowe zawody w sferze informacyjnej i komunikacyjnej. Dzieje się tak ze względu na bardzo dynamiczny rozwój tej dziedziny. Z obserwacji ekspertów wynika, że w dziedzinie informacyjno – komunikacyjnej nastąpić może podział na dwie grupy kompetencyjne: twórców rozwiązań – czyli taką grupę zawodową, od której będzie się wymagało ogromnej kreatywności oraz dostawców rozwiązań – programistów/koderów, których zadaniem będzie ściśle przestrzeganie norm i standardów dotyczących jakości pracy. Od dostawców rozwiązań oczekiwana jest wysoka precyzja, dokładność oraz umiejętności pisanie programów, ściśle wedle tego, co narzuca projektant/klient. To pokazuje, że czasy pisania programów przez osobę, która jednocześnie testuje i wdraża tą aplikację na potrzeby własnej firmy już się skończyły. Coraz wyższy poziom komplikacji systemów powoduje, że grupy twórców i koderów/wdrożeniowców wyraźnie się różnicują. Jednak - na co zwracają uwagę eksperci – grupa wdrożeniowców też może mieć do odegrania niezwykle twórczą rolę

stanowiącą o sprzedaży produktu. Wśród związanych z branżą informacyjno – komunikacyjną istotną grupę stanowią pracownicy innych branż, którzy aktywnie korzystają z nowoczesnej technologii. Posiadana przez nich wiedza jest tak szeroka jak zakres wykorzystywania technologii. Aby osiągnąć korzystny efekt biznesowy niezbędna będzie współpraca między twórcami rozwiązań, dostawcami tychże rozwiązań oraz osobami z nich korzystającymi, również w zakresie szkoleń.

Nowym zawodem w strefie informacyjno – komunikacyjnej będzie broker praw własności intelektualnej. Zapotrzebowanie na taki typ zawodu i kwalifikacji jego przedstawicieli wiąże się z istotnym problemem dotyczącym praw autorskich, związanych z treściami cyfrowymi. Obecny system prawny nie spełnia swojej roli. Sposobem na ochronę treści cyfrowych miało być Cyfrowe Zarządzanie Prawami (DRM - Digital Rights Management), które w oparciu o metody kryptograficzne lub inne metody ukrywania treści, miało zapobiegać używaniu danych w formacie elektronicznym w sposób sprzeczny z wolą ich wydawcy. Póki co, system ten budzi bardzo wiele kontrowersji, np. dotyczących ograniczania prawa konsumentów do robienia prywatnych kopii. Ponadto nie jest on na tyle szczelny technologicznie, by zapewnić 100% ochronę treści. W związku z tym, według przewidywań może pojawić się zawód, którego wykonywanie w jakiś sposób regulowałoby ochronę i udostępnianie treści cyfrowych.

Do grupy zawodów, które według prognoz ekspertów powinny rozwi-

jać się w ciągu najbliższej dekady należą:

- Researcher – menadżer informacji, broker, selektor informacji
- Specjalista od indeksowania i klasyfikowania informacji
- Specjalista od zarządzania przepływem informacji
- Audytor wiarygodności informacji
- Specjalista od spraw optymalizacji pozycjonowania
- Broker praw własności intelektualnej

Przyszli specjaliści będą dysponowali znacznie szerszymi możliwościami technicznymi; narzędzia przez nich wykorzystywane, np. eksperckie systemy wspomagania decyzji, wpłyną na bardziej profesjonalną obsługę klienta.

Ze względu na rosnące możliwości użytkowe internetu pojawią się nowe zawody:

- Traffic manager – śledzący ruch na witrynach internetowych
- New metric analyst - analizujący liczbowo ruch na witrynach
- Content manager - organizacja i sposób prezentacji stron www
- E-mail channel specialist - opracowywanie strategii komunikacji firm drogą e-mailową
- Eethical hacker - wyszukiwanie i zabezpieczanie słabych punktów w sieciach
- specjaliści od ergonomicznego i psychologicznego interfejsu użytkowników.

W perspektywie najbliższych lat prosperitę będą przeżywać wszelkiego rodzaju „trenerzy”. Rosnące zasoby wiedzy, nowe modele biznesowe i styl pracy (samozatrudnienie) oraz ogólnospołeczna presja na realizację polityki long life learning, stwarzają warunki do zaistnienia na rynku pracy „opiekunów” pracowników – tradycyjnych szkoleniowców i trenerów (coraz częściej z przedrostkiem „e-” lub „tele-”) oraz upowszechnieniu się osobistych trenerów, psychologów. Specyficzną

grupę trenerów stanowią coachowie, czyli osoby, które łączą cechy trenera osobistego, mentora i psychologa. Kierują oni procesem uczenia się i rozwiązywania problemów osoby poddanej coachingowi, aby osiągnęła ona wcześniej zaplanowane cele. Obecnie w Polsce z coachami mamy do czynienia głównie w biznesie, przede wszystkim na potrzeby wyższej kadry menedżerskiej. Ze względu na komplikujące się stosunki pracy, zawód coacha może znacznie się upowszechnić. Inną ważną grupą są tzw. doradcy pracy i doradcy zawodowi. Będą oni mieli do spełnienia dwie funkcje: ułatwianie znalezienia pracy pracownikom w zmieniających się strukturach rynków pracy oraz wykazywanie niezapełnionych lub deficytowych zawodowo obszarów – co powinno zwiększyć adaptacyjność kadr do zmieniających się realiów rynków pracy.

Za kilkanaście lat nikt nie będzie sam niczego naprawiać. Każdy za to będzie wyposażony w sztab pomocników, doradców i naprawiaczy urządzeń.

Poszerzanie zakresu oczekiwanych kompetencji

Szacuje się, że w przyszłości największą rolę będą odgrywać kompetencje miękkie, m.in. kompetencje społeczne, ponieważ one decydują o sukcesie wykorzystania kompetencji twardych, czyli umiejętności przypisanych stricte do określonego zawodu.

Kompetencje dotyczące umiejętności miękkich podzielono na:

1. Kompetencje dla wyższych kadr zarządzających:

- umiejętność funkcjonowania w środowisku międzynarodowym – istotne wg wskazań 93,3% ekspertów
- praca w zespole i zarządzanie zespołami – 91% wskazań ekspertów
- kreatywność i przedsiębiorczość

– 91% wskazań

- zarządzanie wiedzą i infobrokerstwo – 91% wskazań
- komunikacja interpersonalna i autoprezentacja
- możliwość przekwalifikowania i mobilność przestrzenna

2. Kompetencje dla pracowników – są podobne jednakże układają się w innej kolejności:

- możliwość przekwalifikowania i mobilność przestrzenna – 91% wskazań ekspertów
- znajomość technologii informatycznych – 82% wskazań
- znajomość języków obcych – 80% wskazań
- umiejętność pracy w środowisku międzynarodowym – 73% wskazań
- Umiejętności te przestają być przypisane do konkretnych zawodów. Są na tyle niezbędne, że będą pożądane od przedstawicieli wszystkich zawodów.

Nowe rozwiązania technologiczne będą coraz częściej tworzone na pograniczu kilku dyscyplin. System pracy będzie wymagał od pracowników umiejętności pracy w zespole, również międzynarodowym i wielokulturowym. Od kadry zarządzającej będzie wymagane zarządzanie zespołem, zarządzanie kryzysowe, umiejętność kierowania specjalistami z różnych dziedzin. Pracownicy, z kolei, będą musieli umieć coraz więcej – zdobycie jednego zawodu nie będzie gwarantem znalezienia pracy. Najważniejsze będzie, zdaniem ekspertów, posiadanie podstaw w określonych dziedzinach. Jedną z najbardziej pożądanych umiejętności podstawowych będą umiejętności matematyczne. Pracownicy będą musieli wykazywać się kreatywnością i przedsiębiorczością, co w warunkach presji na samodzielność i niezależność w pracy, a także bardziej mobilnego stylu pracy jest koniecznością.

Oprac. jj,
na podst. Rynekpracy.pl

Newsletter

Nr 2/2010 (LUTY 2010 r.)

Punktu Kontaktowego
7. Programu Ramowego UE
Politechniki Poznańskiej

AKTUALNOŚCI W 7. PR

Seria warsztatów w Europie

Płeć w nauce

W pierwszych miesiącach 2010 r. partnerzy finansowanego z funduszy unijnych projektu „Płeć w kontekście badań naukowych – zestaw narzędzi oraz szkolenia” prowadzić będą szkolenia na temat integracji aspektów płci z badaniami naukowymi współfinansowanymi dzięki 7.PR.

Jednodniowe sesje szkoleniowe kierowane są do wszystkich, którzy są zainteresowani kwestiami płci w kontekście badań naukowych, w tym naukowców, kierowników projektów, przedstawicieli Krajowych Punktów Kontaktowych, recenzentów i innych osób. Podczas szkoleń przedstawiane będą praktyczne wskazówki, jak wprowadzić wymiar płci do badań naukowych, oparte na wyraźnych przykładach wagi tej kwestii w prowadzonych już projektach 7. PR.

Sesje szkoleniowe odbywać się będą w różnych miejscach w całej Europie i opierać na przykładach z różnych dziedzin badań naukowych. Jak dotąd zaplanowano następujące spotkania:

- 18 stycznia br., Brno: nanonauki, materiały i nowe technologie produkcyjne oraz transport
- 19 stycznia br., Praga: transport i zdrowie;
- 9 lutego br., Berlin: energetyka i nanonauki, materiały i nowe technologie produkcyjne;
- 24 lutego br., Zurych: energetyka i nanonauki, materiały i nowe technologie produkcyjne;
- 26 lutego br., Bruksela: środowisko i żywność, rolnictwo i biotechnologia;

Kolejne sesje szkoleniowe będą organizowane w całej Europie do października br.

Więcej informacji: http://www.yellowwindow.be/genderinresearch/index_calendar.html.

KONFERENCJE I SZKOLENIA

MILIONY ZA POMYSŁY!

Granty dla doświadczonych naukowców

3 lutego 2010 r. (środa), godz. 9.45 – 14.00
Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu,
ul. Zwierzyniecka 7, sala A, DS „Jowita”.

Podczas szkolenia zaprezentowana zostanie oferta programu Ideas (Pomysły) – rodzaje grantów, zasady udziału i warunki ogłoszonego 29 października 2009 r. konkursu dla doświadczonych naukowców posiadających 10 lat doświadczenia badawczego po doktoracie (ERC Advanced Investigator Grants). Druga część spotkania będzie poświęcona omówieniu części merytorycznej wniosku oraz rejestracji wniosku poprzez wypełnienie formularzy administracyjnych w systemie EPSS.

W programie szkolenia przewidziany jest czas na indywidualne konsultacje. Osoby zainteresowane prosimy o wcześniejsze przesłanie zarysu swojego pomysłu na adres: ab@ppnt.poznan.pl.

Organizatorzy zapewniają materiały i poczęstunek. Rejestracje elektroniczne do 29 stycznia 2010 r. pod adresem: <http://rpk.ppnt.poznan.pl> w dziale Nasze szkolenia.

Informacja o pozostałych konferencjach/szkoleniach:
<http://www.kpk.gov.pl/aktualnosci/imprezy/index.html>

ZOSTAŃ EKSPERTEM KE OCENIAJĄCYM WNIOSKI W 7. PR!

Istnieją różne formy skorzystania z możliwości, jakie daje 7. Program Ramowy. Obok realizacji projektów badawczych, szczególną formą udziału w 7. PR jest zostanie ekspertem oceniającym wnioski.

Dlaczego warto?

Zostając ekspertem zdobywamy cenne doświadczenia,

które możemy później wykorzystać przy tworzeniu własnego projektu w instytucji macierzystej. Udział w ewaluacji projektów jest doskonałą szkołą pisania projektów, ponieważ daje możliwość zapoznania się z wieloma tak dobrymi, jak i słabymi wnioskami, a także poznania wymogów KE, które nie zawsze są jasno przedstawione w dokumentach. Ponadto, ocena dokonywana jest przez międzynarodowe gremium ekspertów, co jest okazją do poznania stanowiska i podejścia do oceny osób z różnych krajów, a także nawiązania kontaktów, co może być przydatne przy tworzeniu własnego projektu.

Jakie są korzyści?

Za ewaluację projektu każdy ekspert otrzymuje wynagrodzenie od KE: honorarium w wysokości 450 euro za każdy dzień pracy, a w przypadku oceny w Brukseli również dietę dzienną w wysokości 92 euro, dietę hotelową - 100 euro/doba oraz zwrot kosztów podróży. KE całą należną kwotę przelewa na konto bankowe wskazane przez eksperta w okresie do 2 miesięcy po zakończonej ocenie projektów, co oznacza, iż ekspert musi początkowo opłacić koszty podróży, hotelu i wyżywienia z własnych środków. Ekspert musi także samodzielnie zarezerwować hotel (zwykle KE przesyła listę hoteli dogodnych ze względu na miejsce ewaluacji).

Kto może zostać ekspertem?

Wnioski w 7. PR są bardzo zróżnicowane; oprócz typowych projektów badawczych istnieją także projekty szkoleniowe i wspierające, z tego też względu ekspertem może zostać praktycznie każda osoba działająca w sferze badawczo-rozwojowej, a także osoby zatrudnione w przemyśle. Często naukowcy myślą, że aby zostać ekspertem trzeba posiadać co najmniej tytuł profesora. Nic bardziej mylnego! Komisja Europejska zaprasza do oceny również doktorów, w tym bardzo chętnie młodych pracowników nauki, a także przedsiębiorców i administratorów (również magistrów). Podstawowym wymogiem jest posiadana wiedza i doświadczenie w danej dziedzinie oraz przyzwoita (ale niekoniecznie doskonała) znajomość języka angielskiego, gdyż projekty składane są zazwyczaj w tym języku. Ponadto, pozytywnie oceniane przez KE jest posiadane doświadczenie w ewaluacji różnego rodzaju projektów, doświadczenie w realizacji i/lub ocenie międzynarodowych projektów, a także znajomość obszaru przemysłowego i połączeń pomiędzy sektorem naukowym i przemysłowym.

Jak wygląda proces ewaluacji dokonywanej w Brukseli?

Mniej więcej na miesiąc przed planowaną ewaluacją KE zwraca się do wybranych z bazy ekspertów o zgodę na udział w ocenie projektów w konkretnym konkursie. Ocena projektów w Brukseli trwa zwykle od 4 do 5 dni.

Przed samą ewaluacją zwykle organizowane jest szkolenie, a następnie eksperci przystępują do pracy. Ewaluacja odbywa się z wykorzystaniem systemu elektronicznego RIVET, do którego wpisywane są oceny punktowe i uzasadnienie oceny.

Ekspert otrzymuje kilka, kilkanaście projektów do oceny, na którą składa się indywidualna ocena punktowa (0-5) oraz jej pisemne uzasadnienie (IER - Individual evaluation report). Średnio do oceny otrzymuje się 4 projekty dziennie.

Każdy wniosek jest oceniany przez 3 ekspertów, którzy po ocenie indywidualnej biorą udział w tzw. consensus meeting. Podczas spotkania dyskutowana jest wspólna ocena końcowa projektu, wymieniane są opinie na jego temat oraz wybierana jest osoba spośród ekspertów, która na podstawie opisów indywidualnych przygotowuje pisemną ocenę danego projektu. Ocena ta wraz z końcową punktacją jest później przesyłana do koordynatora projektu.

Po zakończonej ocenie, KE zaprasza część ekspertów (zwykle są to osoby już wcześniej biorące udział w ewaluacji projektów i znane KE) do udziału w tzw. panelu rankingowym, na którym jest ustalana tzw. lista rankingowa projektów. Eksperci, bazując na wcześniej przyznanych punktach i ich uzasadnieniach, ustalają kolejność projektów na liście. Ich rola jest szczególnie istotna przy projektach, które otrzymały taką samą liczbę punktów.

Ważne!

W niektórych konkursach ocena projektów jest dokonywana przez eksperta w "domu" (on-line) z wykorzystaniem systemu RIVET. KE czasami zaprasza ekspertów do Brukseli na 1-dniowe szkolenie. Po nim eksperci mają około 2 tygodni na ocenę wyznaczonej liczby wniosków. Nie oznacza to jednak, że dostają wynagrodzenie za cały ten okres. KE przyjmuje liczbę projektów, jaką ekspert powinien ocenić w ciągu jednego dnia roboczego, za który wypłaca wynagrodzenie. Liczba projektów może być różna w zależności od konkursu i objętości projektów. Po upływie tego okresu, eksperci są ponownie zapraszani do Brukseli na uzgadnianie oceny.

Czy rejestracja jest trudna?

Nie, wystarczy wypełnić kilka formularzy rejestracyjnych na stronie: <https://cordis.europa.eu/emmfp7/> Istnieją dwie formy zgłaszania się na eksperta: samodzielnie lub przez instytucję, w której jest się zatrudnionym, jednakże i w tym drugim przypadku formularze rejestracyjne wypełnia osobiście osoba chcąca zostać ekspertem. Przy wypełnianiu formularzy należy pamiętać o tym, żeby za bardzo nie zawęźać dziedzin, w których może oceniać projekty, ponieważ KE potrzebuje

ekspertów o szerszym zakresie, szczególnie w kontekście interdyscyplinarnych projektów, na które kładziony jest nacisk w 7. PR. Zbyt wąskie określenie dziedziny może spowodować, że liczba nadesłanych wniosków na konkurs zgodnie z określoną przez eksperta tematyką może być niewielka. Skutek tego może być taki, że KE nie zaprosi eksperta do oceny projektów ani razu przez cały okres trwania 7. PR.

Czy jest jakiś termin zgłaszania kandydatur?

Rejestracja możliwa jest do końca roku 2013, w trybie ciągłym.

Uwagi końcowe:

Liczba polskich ekspertów w porównaniu z innymi krajami, w tym nowymi krajami członkowskimi, nadal jest niska. Jeśli nasi eksperci nie będą lobbować naszych projektów, szanse na akceptację polskich wniosków

w KE będą się zmniejszać. Zachęcamy zatem serdecznie naszych naukowców (w tym również kobiety, bo ich odsetek w gronie oceniających jest niski) do zgłaszania się na ekspertów.

Pracownicy Punktu Kontaktowego służą Państwu pomocą przy wypełnianiu formularzy rejestracyjnych oraz odpowiedzą na wszelkie pytania. Kontakt: Dział Spraw Naukowych, tel. 665 36 18, -37 85.

AKTUALNE KONKURSY W 7. PR

Informację o aktualnie otwartych konkursach znajdują Państwo na stronie:

<http://cordis.europa.eu/fp7/dc/index.cfm>

(Sporządzono na podstawie: Serwis Komisji Europejskiej, Serwis KPK)
Zespół Punktu Kontaktowego 7. PR UE
Dział Spraw Naukowych

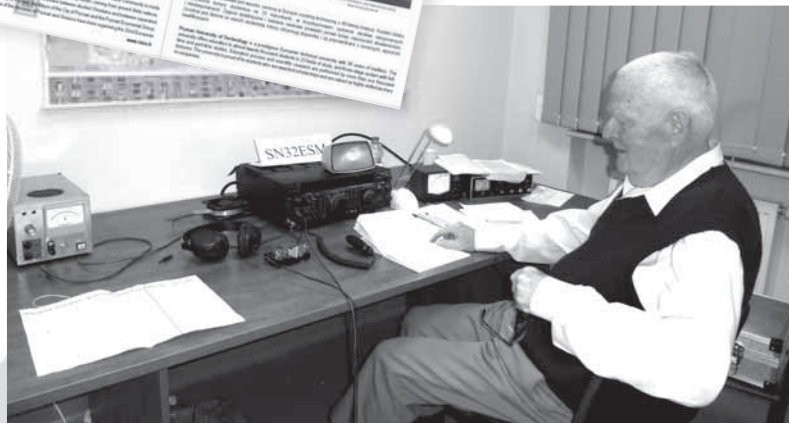
Miło nam jest donieść, że Małgorzata Niespodziana z Działu Spraw Naukowych, w ramach którego prowadzony jest Punkt Kontaktowy 7. PR UE, zajęła I miejsce w konkursie na najciekawszy pomysł, związany z działaniami zwiększającymi udział polskich zespołów badawczych w 7 Programie Ramowym UE. Sukces tym bardziej cieszy, że organizowany był na terenie woj. wielkopolskiego i lubuskiego.

Przykładowe pomysły, które zdobyły uznanie oceniających to „Spotkania czwartkowe” – spotkania na wydziałach o tematyce dla nich charakterystycznej, czy seminarium z naukowcami realizującymi projekty nt. ich doświadczeń pt. „Historia pewnej znajomości – 7. PR i naukowiec PP”. Gratulujemy Małgorzacie, której sukces przyczynia się do rozgłosu PP, a Naukowcom życzymy wielu sukcesów w aplikowaniu o środki z 7. PR UE.

www.info.put.poznan.pl

Dział Informacji i Promocji zaprasza na strony www.info.put.poznan.pl. Jest to serwis informacyjny uzupełniający w stosunku do stron www.put.poznan.pl, zawierający dodatkowe informacje o Uczelni. Już dzisiaj znajdziecie tam Państwo film promocyjny PP, zdjęcia lotnicze obiektów Uczelni, aktualne i archiwalne numery Głosu Politechniki, ulotki i foldery o PP, System Identyfikacji Wizualnej (m.in. logo PP do pobrania) oraz aktualności Programu Erasmus. Strony są stale uzupełniane o nowe informacje aktualne i archiwalne. Serwis służy jeszcze lepszemu informowaniu i promowaniu Politechniki Poznańskiej.

Krótkofalowcy Harcerskiego Klubu Łączności „WILDA” SP3ZAC wraz z pracownikami Wydziału Elektroniki i Telekomunikacji Politechniki Poznańskiej, również krótkofalowcami, zorganizowali i uruchomili okolicznościową radiostację z okazji 32. Europejskiego Spotkania Młodzieży ze Wspólnoty Taizé, które miało miejsce w Poznaniu w dniach 29 XII 2009 – 2 I 2010 r. Krótkofalowcy często wykorzystują ciekawe wydarzenia społeczne, czy państwowe do uruchomienia tzw. stacji oko-

Taizé

na Politechnice Poznańskiej

licznościowych i łącząc się radiowo informują się o aktualnych wydarzeniach.

32. Europejskie Spotkanie Młodzieży, które w tym roku - z zaproszenia Abp. Stanisława Gądeckiego oraz prezydenta miasta p. Ryszarda Grobelnego - odbyło się w Poznaniu, było świetną okazją do uruchomienia okolicznościowej radiostacji. Władze Politechniki Poznańskiej wyraziły zgodę i wyznaczyły pomieszczenie na jej umieszczenie, a także zezwoliły na zainstalowanie koniecznych anten na dachu budynku Wy-

działu Elektroniki i Telekomunikacji, przy ul. Polanka 3. Całe wyposażenie radiostacji i anteny wypożyczył jeden z emerytowanych pracowników Wydziału Elektroniki i Telekomunikacji, który pomagał również przy montażu oraz pracy na radiostacji.

W czasie trwania stacji okolicznościowej przeprowadzono ponad 1300 łączności z krótkofalowcami w 68 krajach na czterech kontynentach, informując ich o Spotkaniu Młodzieży w Poznaniu oraz o tym, że radiostację zlokalizowano na terenie Politechniki Poznańskiej. Nie udało

się nawiązać łączności z wszystkimi kontynentami ze względu na słabą w tym czasie propagację fal radiowych.

Jest w zwyczaju krótkofalowców, że każdą łączność radiową potwierdza się kartą tzw. QSL-Ką, która jest dowodem przeprowadzonej łączności, jednocześnie informującym o wydarzeniu, na które została stworzona, a także o miejscu zainstalowania radiostacji.

inż. Jerzy Gumny

RADIO
AFe
WWW.AFERA.COM.PL 98.6

ALTE
NATY
WA

WETERZE
WSZELKIE RYTMY DOZWOLONE

Prasówka

czyli media o nas

Nagroda za robota

Rozstrzygnięto pierwszą edycję konkursu „Kuznia Talentów”.

Został kowalem swojej kariery – tak brzmi hasło nowej inicjatywy Urzędu Marszałkowskiego Województwa Wielkopolskiego. Jak to zrobić? Na przykład wymyślając i tworząc innowacyjnego robota do prac podwodnych...

„Kuznia Talentów” to konkurs adresowany do wielkopolskich studentów, doktorantów, wynalazców, innowatorów i naukowców. Trzej najlepsi zdobywają w sumie aż 16 tysięcy złotych. Ponadto...

...i finalistów w bieżących warsztatach, tworzenia biznesplanów, marketingu, a o dofinansowanie i prezentacje itp. Wzrost poziomu konkursu w 12 grudnia, podczas posiedzenia Wielkopolskiej Rady Trzydziestu, ogłoszono wyniki pierwszej edycji. Wicemarszałek Leszek Wójcicki, przewodniczący konkursowej kapituły (wyselekcjonowani wcześniej uczestnicy prezentowali...

Wojciech Biegański i Jakub Ceranka z Politechniki Poznańskiej – zdobywcy I nagrody.

ich pomysłów czy upowszechniania wyników badań naukowych. 12 grudnia, podczas posiedzenia Wielkopolskiej Rady Trzydziestu, ogłoszono wyniki...

...pierwszej edycji. Wicemarszałek Leszek Wójcicki, przewodniczący konkursowej kapituły (wyselekcjonowani wcześniej uczestnicy prezentowali...

przed nią swoje pomysły) wręczył zwycięzcom nagrody.

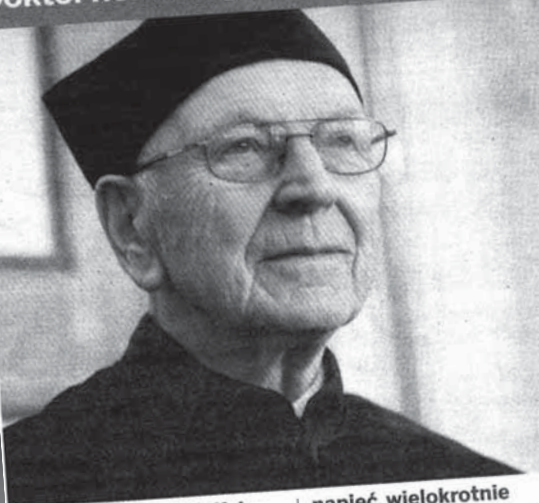
I miejsce (10 tysięcy złotych) zajęli Wojciech Biegański i Jakub Ceranka z Politechniki Poznańskiej za projekt i wykonanie robota do prac podwodnych w akwenach śródlądowych. II miejsce (5 tysięcy złotych) przypadło Michałowi Okulskiemu z Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza za zastosowanie sterowników rozmytych do automatyki pilotowania modelu śmigłowca. Na trzecim miejscu (tysiąc złotych) uplasował się Jakub Różański z Uniwersytetu Medycznego za projekt I-aza-4, 6-dioksabicyklo [3.3.0] oktan – źródło leków cytotatycznych, pochodnych iperytu azotowego. Wyróżnienia przyznano Aleksandrze Detlaft z Uniwersytetu Ekonomicznego i Łukaszowi Orzechowskiemu z UAM.

Konkurs jest jedną z szeregu proinnowacyjnych inicjatyw podejmowanych w ostatnich latach przez samorząd województwa.

ABO

Kuznia Talentów

Doktor honorowy od wysokich napięć

Profesor Edmund Kuffel przyjechał z Kanady, by odebrać wczoraj tytuł doktora honoris causa Politechniki Poznańskiej. Jest Polakiem, którego zawierucha wojenna rzuciła za granicę. Światowej sławy znawca prądów wysokich...

napięć, wielokrotnie odznaczany w Kanadzie ekspert i wychowawca pokoleń inżynierów, współpracuje od lat z Politechniką Poznańską, dzięki czemu wielu polskich uczonych doskonali swą wiedzę w Kanadzie. MAJ

Poznański student i nobliści

Maria Nowak

W pożyczonym fraku (tak zresztą jak większość gości), nauczony savoir vivre'u, tańca i wznoszenia toastów na specjalnym szkoleniu, Wiktor Pilewski, student II roku Wydziału Elektrycznego Politechniki Poznańskiej, weźmie udział w uroczystym bankiecie wydanym przez królową Szwecji na cześć tegorocznych laureatów Nagrody Nobla. Pilewski nie został nią jeszcze uhonorowany, choć tego nikt nie wyklucza. Na razie jest współ z warszawiakiem Aleksan-

Wiktor Pilewski (z prawej) i Aleksander Kubica

drem Kubicą, zwycięzcą tegorocznej edycji konkursu na najlepszego młodego naukowca Europy. Wraz z kolegą zajęli się płytkami Fresnela. To rodzaj soczewki. W odróżnieniu...

od innych jest płaska i ma na powierzchni spiralę. Na tej spirali promienie świetlne ulegają rozszczepieniu, dając kilka ognisk skupienia w jednej linii. Studenci poznali się w Warszawie, bo obaj są wspierani przez fundusz na rzecz najzdolniejszych uczniów. W Warszawie też pod kierunkiem prof. Czesława Radzewicza razem pracowali. Studenci przygotowali sobie foliową płytkę, stary skaner i zwykły aparat fotograficzny, a potem zrobili program komputerowy, który przeprowadził 20 tysięcy obserwacji, co wyłoniło nowe możliwości

użycia płytek np. do ostrego obrazu odległych gwiazd.

W nagrodę za zwycięstwo w konkursie, oprócz 7 tysięcy euro, które Wiktor Pilewski zamierza przeznaczyć na podróż do Japonii, laureaci zostali zaproszeni na tegoroczną uroczystość rozdania Nagród Nobla. Bankiet u królowej jest jej ukoronowaniem.

Wiktor Pilewski ze Skępego pod Toruniem jest stypendystą miasta Poznania. Otrzymuje stypendium za to, że jako laureat olimpiady fizycznej zdecydował się studiować właśnie w Poznaniu.

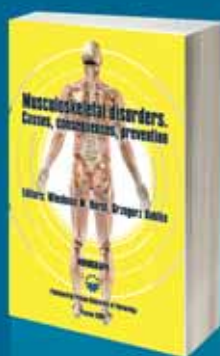

Foto: Wojciech Jasiecki

SPOTKANIE NOWOROCZNE

6 stycznia br. odbyło się Spotkanie Noworoczne rektora prof. A. Hamrola z pracownikami Politechniki Poznańskiej. Rektor podsumowując miniony, jubileuszowy rok, podziękował pracownikom za ich zaangażowanie w pracę na rzecz uczelni oraz złożył wszystkim serdeczne życzenia noworoczne. Następnie Wojewoda Wielkopolski Piotr Florek wręczył Złoty Krzyż Zasługi dr inż. Zbigniewowi Bagieńskiemu z Instytutu Inżynierii Środowiska, za działalność na rzecz Fundacji Pomocy Dzieciom Niestyszącym „Grześ” oraz Brązowy Krzyż Zasługi drowi inż. Rafałowi Klausowi z Instytutu Informatyki, za zaangażowanie w rozwój Gorzowa Wielkopolskiego jako ośrodka akademickiego.

W dalszej części uroczystości, Wojewoda wręczył zasłużonym pracownikom PP Medale za Długoletnią Służbę oraz Medale Komisji Edukacji Narodowej.

ROZPRAWY / HABILITACJE

- Barek R., *Architektura środowiska mieszkaniowego tworzonego z udziałem środków publicznych*
 Bieńczyk K., *Modelowanie warunków termicznych chłodniczego transportu żywności*
 Jastrzęb T., *Struktury urbanistyczno-architektoniczne w procesie przekształceń przestrzeni współczesnych miast na przykładzie Poznania*
 Paślawski J., *Elastyczność w zarządzaniu realizacją procesów budowlanych*

MONOGRAFIE

- Csath M., Trzecieliński S., *Management Systems Methods and Structures*
 Dahlke G., Górny A., *Health protection and ergonomics for human live quality formation*
 Dahlke G., Górny A., *The ergonomics and safety in environment of human live*
 Dobski T., *Combustion Gases in modern Technologies; Furnaces - HITAC Gas Engines Boilers*
 Górny A., Dahlke G., *The formation of safety in environment and space of the man's work*
 Fertsch M., *Ergonomia-technika i technologia-zarządzanie*
 Golińska P., *Ekologiczne i ekonomiczne aspekty logistyki*
 Górny A., Dahlke G., *The formation of safety in environment and space of the man's work*
 Grzybowska K., Stachowiak A. (red.), *Integration of supply chains-modelling, partnership and management*
 Grzybowska K., Stachowiak A. (red.), *Contemporary corporate management*
 Fertsch M., Grzybowska K., Stachowiak A. (red.), *Efficiency of production processes*
 Fertsch M., Grzybowska K., Stachowiak A. (red.), *Modelling of modern enterprises logistics*
 Hankiewicz K. (red.), *User Interface in Contemporary Ergonomics*
 Horst W. M., *Ergonomics and socio-economic aspects of work related musculoskeletal disorders*
 Horst W., *Prewencja ergonomiczna schorzeń uwarunkowanych pracą*
 Kałkowska J., Włodarkiewicz-Klimek J. (red.), *Managing Enterprises., Social aspects*
 Marcinkowski J., *Education in ergonomics and occupational safety*
 Przybysz J. (red.), *Creation of social Capital*
 Sumelka W., *The Constitutive Model of the Anisotropy Evolution for Metals with Microstructural Defects*
 Wegner T., *Energetyczne modelowanie w nieliniowej mechanice materiałów i konstrukcji*

SKRYPTY

- Merkisz J., Pielecha J., Radziński S., *Pragmatyczne podstawy ochrony powietrza atmosferycznego w transporcie drogowym*
 Gielniak J. (red.), *Ćwiczenia laboratoryjne z inżynierii materiałowej w elektrotechnice*
 Borowiec A., *Zamówienia publiczne jako instrument wspierania małych i średnich przedsiębiorstw w Polsce, wyd. 2 poprawione*
 Zieliński K., *Podstawy technologii betonu, wyd. II uzupełnione*

ZESZYTY NAUKOWE

- Foundations of Control and Management Sciences nr 12/2009*
Foundations of Control and Management Sciences nr 13/2009